Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 326
Marţi 11 iunie 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

In cuprinsul ziarului

Mai multă atenţie protecţiei plantelor în gospodăriile de stat

Ing. I. STERN
din Departamentul Gostat

Prevenirea şi combaterea bolilor şi dăunătorilor plantelor prezintă o deosebit de mare importanţă în lupta pe care oamenii muncii de pe ogoare o duc pentru obţinerea unor producţii sporite la hectar.

In gospodăriile agricole de stat însă, după cum se va putea vedea din cele de mai jos, această acţiune se desfăşoară încă nesatisfăcător.

Pentru prevenirea şi combaterea dăunătorilor plantelor ar trebui repartizaţi oamenii potriviţi la locuri potrivite în cadrul trusturilor Gostat. Din păcate însă, realitatea este alta. In majoritatea trusturilor această sarcină nu este încredinţată unui inginer specialist. Se obişnuieşte, în genere, ca acţiunea de prevenire şi combatere a bolilor şi dăunătorilor plantelor să fie socotită ca o problemă secundară, fiind lăsată în seama a cîte unui inginer care are cu totul alte sarcini de bază. Ca urmare, aprovizionarea cu substanţe chimice, finanţarea şi mecanizarea lucrărilor de combatere etc. — probleme fără de care protecţia plantelor nu poate fi rezolvată — sînt lăsate pe planul al doilea.

La trustul regional Bucureşti, de pildă, în ultimele 5 luni s-au „ocupat" cu protecţia plantelor în mod succesiv nu mai puţin de... cinci ingineri. Recordul însă îl deţine în această privinţă trustul regional Oradea. Aci, protecţia plantelor a fost încredinţată tehnicienilor de la secţiile agricole raionale, în timp ce activitatea tehnicianului de la trust se rezumă la... însăilarea actelor de calamitate şi înaintarea lor la secţia agricolă regională.

Ceva mai mult, în unele locuri, în vreme ce dăunătorii fac pagube în cîmp, insecticidele stau în depozite. Aşa stau lucrurile în unităţile din cadrul trusturilor Gostat Timişoara, Oradea, Stalin şi Bucureşti. In acest timp dăunătorii provoacă pe cîmp pagube. Nimeni nu se sinchiseşte că la trustul Gostat Timişoara se găsesc în prezent, în cele două baze de aprovizionare care deservesc gospodăriile din această regiune, stocuri importante de insecticide nefolosite încă din anii 1955 şi 1956.

E ştiut că pentru a se obţine rezultate optime în combaterea bolilor şi dăunătorilor o condiţie esenţială o constituie justa orientare tehnică în aplicarea tratamentelor. Pe teren însă se mai întîlnesc cazuri în care nu se aplică tratamentele cele mai indicate. Astfel, de regulă nu se folosesc produsele emulsionabile, indigene sau importate, pe bază de D.D.T. şi H.C.H., deşi acestea au o serie de însuşiri pozitive. In regiunile Stalin şi Oradea, de exemplu, în loc să fie folosite aceste substanţe, care au eficacitate mai îndelungată şi sînt mai puţin toxice pentru om, se folosesc prin excelenţă ecolinul, substanţă care, în afară de faptul că are o eficacitate de numai 3—4 zile, este şi toxică pentru om.

Fără îndoială că mergînd mai departe pe această linie a necunoaşterii problemei ori a tratării ei cu superficialitate, nu vor putea fi obţinute rezultatele scontate, în cel mai bun caz ele nu vor putea fi obţinute în condiţii economice.

Lipsa de îndrumare a gospodăriilor agricole de stat din partea unui organ competent de la trusturile regionale în problema combaterii bolilor şi dăunătorilor are însă şi alte consecinţe, care uneori îmbracă forma unor adevărate anomalii.

(Continuare în pag. 4)

Muncă spornică pe ogoarele patriei

IN VIILE DE LA JIDVEI

La secţia viticolă din comuna Balcaci a gospodăriei agricole de stat Jidvei, raionul Tîrnăveni, se execută al doilea stropit în vii, pentru a se preîntîmpina pagubele pe care le-ar putea pricinui mana.
In fotografie: muncitorul Kesser Gheorghe stropind viţa cu zeamă bordeleză.

Cu toate forţele la îngrijirea culturilor

In ultimele zile, vremea care s-a îmbunătăţit simţitor a permis executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor în majoritatea regiunilor ţării.

Din datele sosite la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii se constată însă că timpul prielnic n-a fost folosit din plin în toate regiunile. Aşa bunăoară, în regiunile Oradea, Bacău, Galaţi şi Piteşti, praşila I-a la porumb fusese executată pînă acum cîteva zile în proporţie de numai 55—61 la sută. De asemenea, în unele raioane din regiunile Craiova, Cluj, Autonomă Maghiară şi altele, a rămas în urmă şi prăşitul sfeclei de zahăr, florii soarelui şi cartofilor.

Ingrijirea culturilor şi îndeosebi prăşitul nu mai poi suferi nici o amînare. De aceea, este necesar să se intensifice peste tot ritmul acestor lucrări, folosindu-se cu randament sporit prăşitorile, tractoarele cu cultivatoare suspendate, cultivatoarele tractate etc.

In această perioadă, nu trebuie slăbită cu nici un chip lupta împotriva bolilor şi dăunătorilor culturilor. Deoarece timpul umed din anul acesta înlesneşte atacul manei, atît la viţa de vie cît şi la legume, se recomandă cultivatorilor să continue tratamentul preventiv prin stropiri cu zeamă bordeleză.

In comuna Borş din regiunea Oradea, a fost descoperit, acum cîtva timp, un focar al gîndacului de Colorado. Este posibil deci ca el să-şi facă apariţia şi în alte părţi ale ţării. Pentru a preveni pagubele însemnate pe care le poate pricinui acest temut duşman al culturilor de cartofi, este nevoie ca cultivatorii să cerceteze cu atenţie lanurile şi în caz de apariţie a dăunătorului să anunţe fără întîrziere organele agricole pentru a se putea lua măsurile de combatere necesare.

Colectivişti vrednici

Intr-o încăpere a gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Feldioara, raionul Codlea, stăteau de vorbă pe înserate brigadierii Ion Mallat şi Fritz Gbiresch şi treceau în carnetele colectiviştilor normele executate peste zi. Rezultatele erau deosebit de frumoase.

Pînă la 4 iunie colectiviştii făcuseră 2 praşile mecanice şi una manuală pe tarlaua de 31 de ha cu butaşi pentru sfeclă de zahăr. Alte echipe de colectivişti au lucrat la prăşitul sfeclei de zahăr pe o tarla de 60 de ha. Unii dintre ei se apropiau acum şi de terminarea răritului.

Urmînd pilda colectiviştilor, şi ceilalţi ţărani muncitori din comuna Feldioara se întrec în a-şi prăşi culturile. Pînă zilele trecute în comună se făcuse praşila I la sfecla de zahăr pe 224 de ha, la porumb pe 182 de ha, iar la cartofi pe aproape 800 de ha.

HUDEA SIMION
corespondent

IN S.M.T.-URILE DIN REGIUNEA BUCUREŞTI

Ritmul pregătirii utilajului trebuie grăbit

Mai sînt puţine zile pînă la începerea muncilor de recoltare a culturilor de păioase. Inceperea strîngerii recoltelor trebuie să găsească toate staţiunile de maşini şi tractoare bine pregătite, cu întregul utilaj agricol în stare de funcţionare.

Pînă zilele trecute însă S.M.T.-urile din regiunea Bucureşti pregătiseră utilajul agricol abia în procent de 65 la sută la batoze, 88 la sută la secerători-legători, 57 la sută la combine, 79 la sută la dezmiriştitori şi 54 la sută la motoare electrice. Rezultate mai bune în repararea şi pregătirea maşinilor şi uneltelor agricole au fost obţinute de către mecanizatorii S.M.T.-urilor Brînceni, Tătărăşti şi Andrăşeşti. S.M.T. Brînceni, de pildă, a terminat de reparat şi recepţionat toate cele 20 de batoze, 18 secerători-legători, 20 de dezmiriştitori, 3 motoare electrice etc.

Mult rămasă în urmă este reparaţia batozelor şi combinelor. Pînă zilele trecute, în S.M.T.-urile din regiunea Bucureşti mai erau încă de reparat 347 de batoze şi 116 secerători-legători. In deosebi la S.M.T.-urile Slobozia, Lehliu, Balaciu, Roşeţi, Bogdana şi Ciocăneşti, revizuirea şi repararea acestor utilaje se desfăşoară cu o neîngăduită încetineală. De pildă, la 6 iunie, la S.M.T. Slobozia (director Constantin Vasilescu) mai erau încă de reparat 11 batoze, 6 secerători-legători, 2 combine şi 8 motoare electrice, iar la S.M.T. Lehliu (director I. Husar) mai erau de reparat 18 batoze, 7 secerători-legători, 2 combine şi 14 dezmiriştitori. De asemenea la S.M.T. Gorneni mai urmează a fi reparate 20 de batoze. Trebuie subliniat însă că reparaţiile la această staţiune nu sînt rămase în urmă din vina mecanizatorilor, ci a centrului mecanic Otopeni, care nici pînă acum n-a terminat de rabotat grătarele de batoză trimise aici de multă vreme.

De altfel, trebuie subliniat în mod deosebit că întîrzierea pregătirii utilajului agricol în unele S.M.T.-uri din regiunea Bucureşti ca cele arătate mai sus se datorează nu numai lipsei de interes din partea conducerilor respective, ci şi proastei aprovizionări cu piese de schimb din partea bazelor de aprovizionare nr. 1 Bucureştii-Noi, Roşiori şi Slobozia. Acestea tărăgănează aprovizionarea staţiunilor cu furci cardanice inferioare şi superioare, capace „Delco", lulele distribuitoare, garnituri pentru chiulase, carcase pentru reductor, rulmenţi 204 etc.

Grăbirea terminării utilajului agricol necesar campaniei de recoltare trebuie să fie în momentul de faţă preocuparea cea mai de seamă a tuturor conducerilor şi mecanizatorilor din S.M.T.-urile din regiunea Bucureşti.

Un interes sporit pentru pregătirea utilajului agricol trebuie să manifeste şi bazele de aprovizionare cu piese de schimb, repartizînd de îndată S.M.T.-urilor reperele de care au nevoie.

GH. BACIU

Se poate şi mai mult

Cum se desfăşoară prăşitul în gospodăriile de stat din regiunea Galaţi

Gospodăriile agricole de stat din cadrul trustului regional Galaţi au de executat în această perioadă un volum sporit de lucrări de întreţinere, îndeosebi la plantele prăşitoare.

Dacă situaţia îngrijirii culturilor în ceea ce priveşte floarea-soarelui şi cartofii este mulţumitoare, cu totul altele sînt realizările la porumb: pînă acum cîteva zile praşila I la această cultură a fost executată pe trust abia în proporţie de 41 la sută.

Ploile căzute în regiunea Galaţi, ca de altfel în întreaga ţară, au stînjenit şi ele, fără îndoială, buna desfăşurare a lucrărilor. Au fost însă şi unele zile bune de lucru în care întreţinerea culturilor putea fi făcută în bune condiţii. Din păcate, timpul prielnic n-a fost peste tot locul folosit din plin. Acest fapt rezultă în mod clar din compararea rezultatelor obţinute la prăşit de către diferite gospodării din cadrul trustului. Astfel, alături de gospodării ca: Vădeni, Slobozia-Ciorăşti, Barboşi şi altele, unde praşila I a fost executată pe circa 70—90 la sută din suprafaţa cultivată cu porumb, sînt şi gospodării cu posibilităţi asemănătoare, unde realizările sînt cu mult mai mici. In această situaţie se găsesc gospodăriile „Dr. Alexandrov", Ghidigeni şi altele, în care praşila I s-a executat numai pe o treime din suprafaţa cultivată cu porumb.

Mai grăitoare este însă situaţia gospodăriilor din raionul Filimon Sîrbu. Aici, bunăoară, gospodăriile de stat „Săluc" şi „Filimon Sîrbu" n-au executat pînă în prezent prăşitul porumbului decît pe suprafeţe mici. In acelaşi timp însă la gospodăriile de stat „Urleasca" şi „Berea Barbu" care se găsesc în vecinătate, această lucrare s-a făcut în proporţie de peste 70 la sută.

Cum se explică acest fapt?

Ţinînd seama de caracterul general al precipitaţiilor este greu de presupus că a plouat numai într-o gospodărie sau într-alta. Volumul deosebit de lucrări executat de unităţile mai sus amintite se datorează în realitate felului în care au fost folosite forţele şi mijloacele de lucru.

Intre 20—25 mai, în regiunea Galaţi a fost o perioadă în care s-a putut efectua un volum mare de lucrări la întreţinerea culturilor; în acest interval, la gospodăria de stat „Urleasca", prin folosirea chibzuită a tuturor mijloacelor de lucru, şi mai cu seamă a celor mecanizate, au fost prăşite 330 de ha cu porumb, în timp ce la gospodăria de stat „Filimon Sîrbu" suprafaţa prăşită a fost de numai 52 de hectare. *Este adevărat că gospodăria de stat „Filimon Sîrbu" are un număr mai mic de maşini agricole, dar nici acestea n-au fost întrebuinţate cu randament sporit. Cu cele trei agregate existente în gospodărie s-ar fi putut prăşi numai într-o singură zi peste 30 de ha.*

Vremea umedă din primăvara acestui an uşurează foarte mult creşterea şi dezvoltarea buruienilor care ameninţă să înăbuşe culturile. Orice zi pierdută din timpul de lucru prielnic poate pricinui pierderi mari de recoltă. De aceea, gospodăriile agricole de stat din regiunea Galaţi trebuie să intensifice ritmul lucrărilor de întreţinere a culturilor şi îndeosebi al prăşitului, folosind în acest scop cu randament sporit întregul utilaj agricol existent.

A. DRAGANESCU

Mecanizatori fruntaşi

Mecanizatorii de la S.M.T. Orţişoara, regiunea Timişoara, au muncit cu vrednicie pentru a termina la timp pregătirea utilajului necesar în muncile de vară. In mod deosebit s-au evidenţiat la aceste lucrări combinerul LIVIU CLEŞU (prima fotografie), care şi-a depăşit planul de reparaţii cu 130%, mecanicul de atelier HARALAMBIE IFRIM (fotografia a 2-a) şi tractoristul GRIGORE BUMB (fotografia a 3-a), care a condus o echipă repartizată la repararea maşinilor agricole.

★ CONTRACTEAZĂ CEREALE CU STATUL ★

Stăm „binişor"?

Deşi regiunea Bucureşti este fruntaşă pe ţară la contractări, în unele comune, de pildă ca Brăneşti, această acţiune se desfăşoară neîngăduit de încet. Pînă acum cîteva zile, situaţia contractărilor aici era următoarea: gospodăria colectivă contractase 2.000 kg de grîu, întovărăşirile „23 Septembrie" — 3.250 kg de grîu, „Vasile Roaită" — 2.700 kg de grîu, „23 August" — 5.200 kg de grîu, „16 Februarie" — 2.780 kg de grîu, iar în asociere ţăranii cu gospodărie individuală — 31.800 kg de grîu şi 4.200 kg de floarea-soarelui.

Avînd în vedere că în comună există posibilităţi de contractare cu mult mai mari faţă de rezultatele obţinute pînă acum şi că pînă în prezent nu s-a realizat **decît 15 la sută faţă de aceste posibilităţi**, nu se poate spune că acţiunea de contractare a cerealelor în comuna Brăneşti merge „binişor" — cum obişnuieşte să afirme tov. Dăniţă Ion, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular comunal — ci că, **dimpotrivă, această acţiune merge cît se poate de prost.**

Slabele rezultate obţinute în acţiunea de contractare a cerealelor în comuna Brăneşti se datoresc mai multor cauze. Prima constă în faptul că avantajele de care se bucură contractanţii nu sînt popularizate. (Abia în cîteva circumscripţii electorale s-a făcut prelucrarea Hotărîrii Consiliului de Miniştri cu privire la contractarea cerealelor). In al doilea rînd, unii deputaţi, printre care Burtea Tudor, Stoicin Petre, Nuţu Gheorghe, Liscan Florea şi alţii, care au primit sarcina de a-i lămuri pe producătorii agricoli din circumscripţiile lor, dau ei înşişi un exemplu rău neîncheind încă contracte pentru vînzarea cerealelor. In al treilea rînd, sucursala Băncii agricole întîrzie plata arvunei ce se cuvine contractanţilor, aşa cum s-a întîmplat cu ţăranii muncitori Tudor Critil, Constantin Costache şi alţii.

In general, munca de contractări o duc preşedintele comitetului executiv al sfatului popular — tovarăşul Ion Dăniţă — şi vicepreşedintele cooperativei de consum — tov. Mihai Vasile — care, bine înţeles, nu pot face mare lucru singuri.

Este necesar, aşadar, ca toţi cei 35 de deputaţi din circumscripţiile electorale ale comunei şi toţi lucrătorii cooperativei de consum Brăneşti să se considere mobilizaţi în acţiunea de încheiere a contractelor de vînzare a cerealelor şi să desfăşoare o temeinică muncă de lămurire a avantajelor contractării cerealelor.

In felul acesta comuna Brăneşti care, chipurile, în prezent stă „binişor", va putea în curînd să se numere printre comunele fruntaşe pe raion la contractarea cerealelor din acest an, contribuind cu cinste la formarea fondului central de cereale al statului.

PE SCURT

● *Zilele trecute, colectiviştii şi întovărăşiţii din comuna Topolog, raionul Hîrşova, au încheiat contract cu cooperativa din comună pentru a vinde statului 94.000 kg de grîu, 38.900 kg de porumb şi 1.600 kg de floarea-soarelui.*

ION GHERMAN
corespondent

● *6.700 kg de grîu, 58.000 kg de porumb, 18.000 kg de floarea-soarelui — iată numai o parte din cantităţile de produse pe care le-a contractat gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, regiunea Constanţa, cu unităţile de stat.*

F. CONSTANTIN
corespondent

SĂGEŢI

Acţiunea de reparare a utilajului agricol necesar recoltării este foarte întîrziată în comunele Mîndruloc, Săceani şi Curtici (regiunea Timişoara).

— Tăticule! A venit vara!
— Uite ce e: să nu-mi începi şi tu cu critica.

Desen de N. CLAUDIU

Pe teme actuale

Tehnica nouă

Un colaborator al ziarului nostru — om cu multă experienţă pe tărîmul lucrărilor agricole — ne vorbea zilele trecute despre marele randament pe care-l dau pompele cu motor, cu ajutorul cărora este împrăştiat ierbicidul pe întinsele suprafeţe ale gospodăriei de stat Secuieni, regiunea Bacău, în scopul stîrpirii buruienilor din culturi. In cuvintele colaboratorului nostru era multă admiraţie — ba chiar entuziasm. Intr-adevăr, nu e puţin lucru ca folosindu-se acest mijloc al tehnicii noi în agricultură, după numai şase ore de la stropirea culturilor năpădite de buruieni să găseşti rapiţa, pălămida, loboda sau ştirul răsucite şi uscate de parcă ar fi fost opărite — înlocuindu-se astfel munca a zeci şi zeci de oameni. De altfel, tehnica nouă începe să fie folosită în agricultura ţării noastre pe scară tot mai largă. Pînă acum cîţiva ani, în S.M.T.-urile şi gospodăriile noastre de stat existau numai ici, colo, tractoare cu sistem hidraulic. Azi, astfel de tractoare se fabrică chiar la uzinele „Ernst Thalman" din Oraşul Stalin. Colectiviştii şi întovărăşiţii nu-şi mai duc a mirare mîna la gură, ca acum cîtva timp — cînd văd că la capătul tarlalelor mecanizatorii nu mai fac un ocol larg pentru a întoarce tractorul ţinînd după el plugul. S-au obişnuit să vadă UTOS-urile manevrînd scurt la înapoierea dintr-o tură şi pornind repede mai departe la lucru: printr-o simplă apăsare de manetă fiarele lucioase ale plugului coboară în arătură şi încep să răscolească pămîntul.

Oamenii din regiunea Galaţi s-au obişnuit şi ei în primăvara acestui an să vadă avioanele zburînd la înălţime mică peste spalierii ce susţin viţele de vie şi răspîndind substanţe chimice împotriva manei.

In multe locuri cum ar fi la gospodăria de stat Floreşti-Galaţi se lucrează acum la prăşit cu sape rotative acţionate de tractoare.

Trebuie însă subliniat şi un alt aspect al lucrurilor, — din păcate de loc îmbucurător. Anume că mai sînt destule conduceri de unităţi agricole de stat care nu acordă atenţia cuvenită folosirii maşinilor noi, aplicării tehnicii înaintate. La gospodăria de stat Mircea Vodă, regiunea Constanţa, cultivatoarele K.R.N. n-au fost folosite la prăşit decît într-un procent neînsemnat pînă acum. In alte unităţi nu se folosesc pompele pentru împrăştiat ierbicide în lanurile invadate de buruieni. De ce toate acestea? Uneori din cauza necunoaşterii funcţionării noilor maşini. Alteori — ceea ce e mai grav — din comoditate, din delăsare.

Impotriva unor astfel de atitudini trebuie luptat cu înverşunare. Este necesar ca îndeosebi cadrele tehnice din agricultură să fie în fruntea acţiunii pentru introducerea tehnicii noi. Cînd maşinile moderne şi metodele înaintate de lucru vor fi în centrul atenţiei inginerilor, tehnicienilor şi mecanizatorilor din unităţile noastre agricole de stat vom putea spune că am făcut un salt mare pentru sporirea producţiei la hectar.

Şi aceasta trebuie să se întîmple cît mai curînd.

AL. RAICU

In fiecare sat SECTOR AGRICOL SOCIALIST PUTERNIC

A treia întovărăşire din Săcueni

De curînd, în comuna Săcueni, raionul Tîrgovişte, a luat fiinţă a treia întovărăşire agricolă. In noua întovărăşire s-au înscris 67 de ţărani muncitori cu 185 ha. Printre cei dintîi care au depus cereri de înscriere se numără Ion Petrişor, Preda Sinescu, Radu Dobrica, Constantin Iţu şi Constantin Ungureanu.

EUSEBIU MIHAILESCU
corespondent

Se întăreşte colectiva

La înfiinţarea colectivei noastre, în anul 1952, nu s-au înscris în gospodărie decît 62 de familii. Azi, colectiva numără 126 de familii — ultimele 8 fiind primite chiar zilele acestea. Din întreaga comună n-au mai rămas decît 30 de familii în afara colectivei, dar sîntem siguri că în curînd şi acestea vor veni alături de noi, deoarece oamenii văd cum gospodăria noastră se întăreşte pe zi ce trece. Intr-adevăr, noi am mărit ramurile de producţie. Astăzi, gospodăria colectivă posedă 500 de oi, 18 vaci cu lapte şi 18 viţele, 500 de păsări, 6 scroafe de prăsilă şi 18 stupi cu albine. Pe lîngă acestea mai avem 26 de boi de muncă şi 47 de cai. La înfiinţarea gospodăriei nu existau construcţii. Cîmpul era ca în palmă. Azi, ne mîndrim cu 2 grajduri mari pentru 100 de vite mari fiecare, 2 magazii, un saivan pentru 1.000 de oi, 2 hale pentru păsări, un atelier de fierărie şi un garaj pentru autocamionul „Molotov" pe care l-am cumpărat anul trecut. Şi aceasta nu e decît începutul.

CONSTANTIN DARIE
preşedintele gospodăriei agricole colective „I. C. Frimu", comuna Făurei-Sat, raionul Filimon Sîrbu

Ultimele cereri

O zi obişnuită. Şi totuşi la sediul gospodăriei agricole colective „A 6-a aniversare" din comuna Batog, raionul Filimon Sîrbu, azi se petrece un lucru deosebit. Adunarea generală discută ultimele cereri de înscriere în colectivă ale gospodarilor din comună — cu toţii întovărăşiţi. Astăzi marea familie a colectiviştilor din Batog a crescut cu încă 113 ţărani muncitori. Cu aceasta, în comună n-a mai rămas nici un ţăran muncitor neînscris în gospodăria colectivă.

In aceeaşi zi, şi colectiviştii din satul Ioneşti — aparţinînd aceleiaşi comune — au primit în gospodărie alte 65 de familii de întovărăşiţi. Totodată, în Satul Nou, 112 ţărani muncitori întovărăşiţi au inaugurat o nouă gospodărie colectivă.

M. AUNEANU
corespondent

Din întovărăşire în gospodăria colectivă

Zilele trecute, 16 familii de întovărăşiţi din comuna Latinu, raionul Brăila, au făcut cereri pentru a intra în gospodăria colectivă „9 Mai" din comună.

Printre cei care au înaintat primele cereri se numără tov. Stanciu Georgeta — responsabila comisiei de femei din comună — Neagu Gogol, Dumitru Bucu, Costache Constantin şi alţii.

★

Şi în satul Volneşti din comuna Latinu 35 de familii de ţărani muncitori întovărăşiţi au hotărît să transforme întovărăşirea lor agricolă în gospodărie colectivă.

Comitetul de iniţiativă care este compus din tov. Marin Braiu, Constantin Dobre şi Petrache Burtea desfăşoară în prezent o vie muncă de lămurire ca toţi întovărăşiţii să treacă la forma superioară de cooperare agricolă — gospodăria colectivă.

VASILICA TASLAOANU
corespondentă

Cultură și viață

ISPRAVA LUI ILIE

Oamenii îl țineau de rău. Cu sau fără temei? — se întreba cite un ageamiu picat întimplător p-acolo. Cei care insă l-au cunoscut de ani și ani și l-au văzut cum se poartă în toate împrejurările n-aveau nici o îndoială asupra bărbățoiului lat în spate, prea arătos la chip — măcar că smolit — și cu fruntea de un deget, sub care ardeau niște licurici neastimpărați — nici o îndoială: era vindut diavolului, cum spuneau babele scuipindu-și în sin.

Ilie Anafură nu s-a mulțumit să-și gospodărească aria. Avea opt hectare de pămint și — firește — îi prisosea și griul, și porumbul, și floarea-soarelui. Burlac, n-a vrut, susținea rizind să-și ia „belea pe cap" (întrebuința și vorbe prinse la oraș, unde se repezea mai în fiecare săptămînă) și nici griji prea multe n-avea. Dar cit aduna tot puțin i se părea. Și mai pornea cu mărfuri de tot felul la tirg, să le vindă la hoteri.

Făcea ce făcea și cumpăra, mai pe nimic, vaca din ograda văduvei și salba de la gitul femeii nevoiașe. Era isteț — zicea el — și nu se îndura de nimic: banul era pentru el singurul rost în viață, și-l vîna te miri pe unde...

N-a crescut un ciine, o pisică — niciclnd. Toată ziua-bunăziua în goană după arginți.

— Mă, Ilie — l-a luat așa, pe departe, un vecin — ce-ai să faci, mă, cu atita bănet cînd — de! ca omu'! — ai să dai...

— Nu dau nimic, i-a tăiat-o el speriat.

— Cind ai să dai ortu' popii! și-a sfirșit celălalt vorba.

Ilie s-a încruntat și n-a răspuns nimic. Iar flăcăii și fetele satului care tocmai ieșeau de la cămin începură a ride în hohote.

★

De curind, s-a vorbit mult la cămin despre contractările de cereale. Ilie a ciulit urechile și părea foarte doritor de amănunte.

I s-au dat, cite a vrut.

— Va să zică statul îmi asigură preț bun și-mi dă și arvună pe ce contractez — griu, porumb, secară?

— Iți dă, mă, Ilie, și statul se ține de învoială — ce iscălești cu el e sfint!

Ilie s-a aprins la față.

— Zău? a zis el și a pornit să-și facă socotelile.

Cind a venit primăvara, Ilie s-a gindit, s-a sucit și a ajuns să priceapă că poate culege 2.000 de kg de griu la hectar.

— Cimpu-i bogat, ți-e mai mare

dragul să-l privești — spuneau oamenii.

Ilie nu vedea frumusețea decit în bani. Nici ciocîrlia, nici privighetoarea nu-i stirneau curiozitatea și cintecul lor nici că-l auzea, precum nu și-a înălțat niciodată ochii lui, cit gămălia acului, spre zările albastre, în plină zi de primăvară, sau spre cerul impînzit de stele în nopțile de vară.

— Fac contract! a hotărît el și un zimbet viclean îi apăru dar dispăru repede de pe gura strînsă ghem.

Și a iscălit hirtia, cum se cuvine, cu întreprinderea „Recolta" pentru ce-i prisosea la două hectare însămînțate cu porumb.

Oamenii începură să-l privească mai altfel.

— Uite, mă s-a dat și Ilie pe brazdă! Trebuie că s-a luminat și el!

— O fi!

Ilie s-a mai sfătuit cu unii și cu alții și a mai hotărît să facă învoială, tot cu „Recolta", pentru griu. N-avea ce face cu atita rod — mai bine să-l vindă de pe acum statului. A luat și de astadată arvună.

Oamenii prinseră a-l lăuda, chiar. Dintru intii cu gura pe jumătate, apoi din toată inima.

— Ați văzut, mă fraților, pînă și Ilie...

— Ei, i-a venit mintea la cap!

Ilie auzea, tăcea, și doar umbra zimbetului său viclean îi apărea și-i dispărea de pe gura strînsă ghem.

Zi de zi alți săteni se grăbeau să încheie contracte și astfel comuna a ajuns să facă învoială pentru vreo 50 de tone, adică pentru vreo 50.000 de kilograme de griu. Numai de griu.

...Intr-o dimineață de duminică, la început de mai — cam noroasă dimineață — doi vecini de-ai lui Ilie stăteau de vorbă la gard.

— Ai văzut ce ispravă a făcut împielițatul!?

— Nu, ce-a făcut?

— Știi... cu contractările!... Noi ne-am bucurat că s-a făcut și el om, s-a luminat, cum s-ar zice. Și cind colo...

— Cum așa?

— Așa, frățioare, așa! După ce a contractat cu „Recolta" s-a dus repede la cooperativă și a încheiat și acolo contract, pentru aceleași produse, luînd iarăși arvună.

— Da' ăia n-au aflat că se înțelesese cu „Recolta"?

— Ba, a aflat... sfatul! Că cezi 'mneata — auzise satul că Ilie a mai făcut contract! Și, firește, sfatul n-a stat cu mîna-n sîn! Că doar ne trece pe fiecare în carte — acolo, să se cunoască fiecare ce și cit a iscălit!...

— Om afurisit, Ilie! Și-acum?

— Păi, Ilie-i cătrănit rău și așteaptă procesul. Că-i face proces de înșelăciune!

— Mde, recunoscu celălalt, după așa ispravă, așa i se cuvine. La ce se putea aștepta?

— El crede că ulciorul...

— Nu, nu merge!

— Așa zic și eu. Și — vorba aia — cine face ca Ilie, ca Ilie o pățește.

I. PELTZ

Invățăminte de preț

Pe marginea consfătuirii cu cititorii ziarului nostru din comuna ALBEȘTI

Cu sprijinul comitetului raional de partid și al comitetului executiv al sfatului popular raional Sighișoara redacția ziarului „Agricultura Nouă" a organizat zilele trecute în comuna Albești o consfătuire cu cititorii săi.

După referatul prezentat de tov. Șerban Nedelcu — redactor șef al ziarului — au luat cuvintul numeroși participanți la consfătuire. Unii dintre ei, au arătat că ziarul a publicat materiale valoroase scrise de către redactori ori de către corespondenții voluntari, materiale care au avut darul să mobilizeze și să atragă un număr însemnat de țărani muncitori spre forme de producție socialistă, spre o muncă cit mai bine organizată, în scopul sporirii producției agricole la hectar. In această privință, mulți vorbitori au apreciat pozitiv rubricile „Nici o comună fără sector socialist puternic". „Din experiența unităților agricole cooperatiste", „Pentru o recoltă cit mai bogată de porumb" etc. Alții au subliniat că sfaturile agricole și zootehnice publicate în ziar i-au ajutat în mare măsură în munca lor de zi cu zi. Mulți participanți la consfătuire au avut cuvinte de prețuire față de materialele critice ori față de cele publicate la rubrica „Satiră și umor", ca și caricaturile la adresa birocraților, a leneșilor, a celor care fură din avutul obștesc etc.

Totodată, cei care au luat cuvintul au criticat, pe bună dreptate, faptul că nu întotdeauna ziarul tratează problemele cele mai importante ale muncii din agricultură. De pildă, tov. I. Cioantă, președintele gospodăriei colective din comuna Senereuș, a arătat că dacă ziarul a ajutat pe colectiviști în a cunoaște și a aplica în muncă o serie de metode agrotehnice, nu în suficientă măsură a oglindit metodele de lucru prin care unele colective și-au dezvoltat simțitor ramurile de producție aducătoare de mari venituri.

Tov. Ilie Ceară, din comuna Albești, a cerut ca ziarul să acorde mai multă atenție problemelor legate de cultivarea plantelor tehnice. El a arătat că ziarul n-a popularizat îndeajuns însemnătatea culturii inului, a cînepei, a sfeclei de zahăr etc.

— Deseori am citit în ziar — spunea tov. Ion Birsan — îndrumări cu privire la îngrășarea culturilor de cereale cu îngrășăminte chimice. Dar nu s-a arătat ce fel de îngrășăminte chimice trebuie date fiecărei plante în parte, și cum anume să fie administrate.

Tov. ing. Radu, agronomul șef de la S.M.T. Sighișoara, a arătat că mecanizatorii din stațiune au obținut însemnate succese în primăvara acestui an. Acest lucru s-a datorat și faptului că ziarul „Agricultura Nouă" i-a ajutat să-și însușească experiența altor S.M.T.-uri din țară. „In S.M.T.-uri se simte însă nevoia de cadre calificate" — a spus în continuare tov. ing. Radu. Ziarul „Agricultura Nouă" nu a publicat decit rareori materiale în care să se arate cum conducerile gospodăriilor colective și comitetele executive ale sfaturilor populare comunale se îngrijesc de recrutarea și trimiterea tinerilor țărani muncitori la școlile de tractoriști.

Alți participanți la discuții au cerut ca ziarul să publice materiale de îndrumare și sfaturi cu privire la pomicultură, zootehnie — articole legate de igiena veterinară etc. Considerind că ziarul constituie pîinea sufletească a cititorului, cititorii au cerut să se publice mai multe schițe literare și recomandări despre noile cărți apărute în domeniul literar și în domeniul agrozootehnic.

In cuvintul său, tov. Grigor, secretar al comitetului raional P.M.R. Sighișoara, a arătat între altele că fiecare cititor trebuie să se străduiască să pună în practică cele publicate în ziar. De asemenea, cititorii și corespondenții ziarului trebuie să țină o legătură mai strinsă cu redacția, iar prin scrisorile ce le vor trimite să critice cu mai mult curaj lipsurile și neregulile constatate pe teren.

Multe din propunerile făcute la consfătuire s-au referit și la popularizarea fruntașilor în agricultură, arătîndu-se amănunțit metodele folosite de către aceștia.

I. GHEORGHIU

Cînd și cum trebuie să tundem oile

In condițiile de climă normală din țara noastră oile se tund o dată pe an, primăvara, și anume la sfirșitul lunii mai și începutul lunii iunie.

De obicei, tunderea oilor se face manual, cu foarfeci speciale bine ascuțite, sau mecanic, cu o mașină acționată electric sau manual. Tunsul electromecanic este mult mai avantajos, avînd posibilitatea de a tunde de 3—4 ori mai multe oi decit cu foarfeca; în plus, lîna se taie mai aproape de piele și mai uniform, obținîndu-se în felul acesta un surplus de lînă de circa 100—200 gr de fiecare oaie.

Inainte de a începe tunsul, se va avea grijă ca oile să fie ferite de ploi, ținîndu-se în apropierea unui adăpost. Pentru a preîntimpina o serie de accidente, oile nu vor mai fi hrănite sau adăpate cu 12 ore înainte de tuns. O atenție deosebită se va da alegerii locului pentru tuns. Acesta trebuie să fie luminos, curat, spațios și ferit de curenți. Aici se vor amenaja mese speciale pentru tuns, iar în lipsa acestora se va confecționa o podea din scindură sau se va așterne pe jos rogojini. In nici un caz oile nu se vor tunde direct pe pămînt. Un bun tunzător, nu trebuie să lege oaia în timpul tunsului. Pentru ca tunzătorii din gospodăriile colective să capete îndemînare, oile vor intra la tuns în următoarea ordine: întîi oile sterpe, apoi mioarele, mieii, batalii, berbecii și în cele din urmă oile de producție. Dacă oile sînt de mai multe rase, se vor tunde întîi cele cu lînă groasă, apoi cele cu lînă semifină, și la urmă cele cu lînă fină. De regulă, tunsul începe de la cap sau de la lie. Urmează apoi abdomenul, partea laterală a corpului, spinarea, după care se întoarce oaia tunzînd picioarele, capul și coada.

La tundere trebuie să se țină seama de următoarele:

Lîna să fie tăiată cit mai aproape de piele, fără scări, și la aceeași înălțime pe toată suprafața corpului. Lîna tunsă de pe oaie să rămînă întreagă, fără a se desface în bucăți sau a se murdări. Trebuie avut grijă ca oaia să nu se rănească prin tăieturi. Lîna să nu se foarfece, adică să nu se treacă de mai multe ori cu foarfeca peste același loc. In timpul tunsului să nu se apese puternic abdomenul oilor, iar animalele sănătoase să nu fie tunse împreună cu cele bolnave. Oile cu scabie vor fi tunse ultimele.

In caz de rănire, locul se va pensula cu tinctură de iod, sau creolină. Se va da o atenție deosebită tunderii lînii din jurul mamelelor și testiculelor pentru a le feri de orice rănire.

Este bine să știm

Cum trebuie să îmbăiem oile contra rîiei

Cind în turma de oi a apărut scabia (rîia), crescătorii trebuie să ia imediat măsuri de combatere, folosind în acest scop medicamentul numit Entomoxan. Iată cum trebuie procedat în mod practic:

Mai întîi se prepară soluția. Pentru pregătirea soluției necesare tratamentului local se pune într-un vas Entomoxanul, peste care se toarnă apoi apă călduță în fir subțire, amestecind soluția pînă cînd aceasta capătă un aspect lăptos. La fiecare litru de apă este nevoie de trei linguri de Entomoxan. Cu această soluție se spală bine, prin frecare, atît locurile atinse de rîie cit și marginile acestora, de jur-împrejur. Deoarece tratamentul local se poate executa în orice anotimp, e bine ca ciobanii să aibă soluția pregătită în permanență.

Pentru tratamentul general (îmbăierea) soluția se prepară în același fel, dar cu o concentrație mai slabă. Cantitatea de Entomoxan ce se recomandă în acest caz este de 500—600 de grame pentru 100 litri de apă.

Imbăierea oilor se face vara, la 8—14 zile de la tundere și se repetă apoi după 7—10 zile. La turmele bolnave, pentru mai multă siguranță, toamna înainte de începerea montei se mai face încă o îmbăiere.

Oile se pot îmbăia în băi fixe (bazine construite din ciment în formă de șanțuri, special amenajate) sau în căzi de lemn. In primul caz, fiecare oaie este introdusă în șanț de către un îngrijitor. De o parte și de alta a șanțului sînt săpate două gropi în care stau doi oameni care lucrează la îmbăiat. Aceștia rețin oaia și o freacă bine cu o perie sau cu o cîrpă. Animalul va fi cufundat în soluție de 2—3 ori, cu cap cu tot, avîndu-se însă grijă să i se astupe cu palmele nasul, gura și ochii. După 1-2 minute se dă drumul oii care iese singură din baie.

Căzile de lemn folosite în mod obișnuit la îmbăierea oilor trebuie să aibă o capacitate de cel puțin 200 litri. Tehnica îmbăiatului este următoarea: un om prinde oaia de picioarele de dinapoi, altul de picioarele de dinainte și un al treilea de cap. Oaia va fi cufundată în cadă, cu spinarea în jos, de citeva ori. Apoi ea va fi așezată în picioare și frecată pe tot corpul. După îmbăierea a 50—60 de oi soluția se primenește.

In timpul îmbăierii, muncitorii trebuie să-și ungă cu ulei palmele și brațele și să se ferească de a duce mîinile la gură, nas și ochi, pentru a evita anumite iritații ale pielii.

Imbăierea oilor se face dimineața, pe vreme bună, în ordinea următoare: mai întîi oile bolnave, apoi restul oilor adulte, după care urmează berbecii, mioarele, și la urmă mieii. După îmbăiere oile trebuie ferite de ploaie citva timp pentru a nu se spăla soluția.

Ce să citim

Consiliul General A.R.L.U.S.: „Siberia—pămîntul viitorului"

Broșura cu titlul de mai sus poate fi considerată ca o scurtă monografie a Siberiei. Condițiile de climă, geografia, economia, obiceiurile oamenilor ce locuiesc pe aceste meleaguri sînt surprinse în înfățișarea lor cea mai caracteristică pentru ca un cititor care nu cunoaște acest ținut să-și poată face o idee completă și justă despre ceea ce înseamnă Siberia, cu zăcămintele ei uriașe de cărbune și minereu de fier, cu izvoarele nesecate de energie hidraulică, metalele neferoase, metalele rare și diamantele, ca și cu nesfirșitele ei păduri și pămînturi arabile.

Pe lîngă aur și blănuri, Siberia aprovizionează astăzi Țara Sovietică cu cărbune, mașini, aparate de precizie, țesături și felurite alte produse. Față de posibilitățile ei însă Siberia nu dă încă destul. Tocmai de aceea Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a pus în fața oamenilor sovietici sarcina de „a accelera valorificarea bogatelor resurse naturale din regiunile de răsărit ale țării". Ca urmare a acestui măreț program, în cursul celui de al VI-lea plan cincinal, vor fi construite în Siberia numeroase uzine constructoare de mașini, un mare număr de turnătorii specializate, rafinării de petrol, întreprinderi chimice, centrale electrice și altele.

GH. SALAY și ST. APETROAIEI: Irigarea porumbului

Recenzie

Ținînd seama de importanța deosebită pe care o are porumbul pentru economia națională și în același timp de problemele legate de extinderea și sporirea producției acestei plante, în ultimul timp au apărut în Editura Agro-silvică de stat numeroase lucrări care tratează problemele de bază ale acestei culturi în condițiile specifice țării noastre.

Printre aceste lucrări se numără și broșura intitulată „Irigarea porumbului", editată sub semnătura inginerului Gh. Salay și St. Apetroaiei. Această broșură, scrisă la un nivel tehnic mediu, conține indicații și precizări interesante privind problema irigării porumbului și contribuie atît la popularizarea irigării porumbului, cit și la răspîndirea cunoștințelor necesare punerii în practică a acestei metode valoroase.

In primul capitol autorii expun, pe scurt, rolul și necesitatea irigării porumbului în condițiile țării noastre, subliniind importanța aplicării acestei metode nu izolat ci împreună cu celelalte măsuri agrotehnice. In continuare, broșura tratează tocmai această problemă, arătînd cum trebuie făcută irigarea porumbului în funcție de condițiile specifice de climă și sol.

Interesant este modul în care în această parte a broșurii, paralel cu expunerea cerințelor porumbului față de mediul înconjurător și a citorva noțiuni științifice privind relațiile dintre sol și apă, se face interpretarea rezultatelor obținute pînă acum în experiențele cu porumbul irigat.

Broșura conține de asemenea indicații practice privind modul în care se poate determina umiditatea solului fără aparatură specială, pe diferite tipuri de sol, precum și sistemul de calculare a normei de udare.

In afară de un capitol special privind agrotehnica porumbului irigat, lucrarea mai cuprinde date în legătură cu amenajarea terenului în vederea irigării porumbului precum și indicații asupra tehnicii irigării.

Datorită modului de prezentare, cit și conținutului valoros pe care îl are această broșură, tehnicienii și lucrătorii din sectorul agricol găsesc un sprijin prețios atît în ceea ce privește îmbogățirea cunoștințelor profesionale, cit și în ceea ce privește lupta pentru sporirea producției de porumb la hectar.

La practică în PATRU CENTRE DIN ȚARĂ

— Unde ai fost repartizat?

— La Institutul horti-viticol, pepiniera Istrița. Dar tu?

— La Institutul de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea.

— Si economiștii?...

...Asemenea discuții se puteau auzi printre studenții anului I de la facultățile de Agricultură, Ingineri economiști, și Horticultură ale Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu", care acum citeva zile au terminat cu succes sesiunea de examene. Imbrăcați în haine de protecție, nou-noute, ei se pregăteau să plece în stagiul de practică didactică de patru luni.

Anul acesta, spre deosebire de ceilalți ani, prin grija Catedrei de practică agricolă — nu de mult înființată — pentru efectuarea stagiului de practică au fost alese centre care pot asigura în primul rînd o pregătire serioasă viitorilor ingineri agronomi. Studenții de la Agricultură vor avea posibilitatea să capete deprinderi practice în cultivarea și întreținerea culturilor de porumb hibrid, iar celor de la Horticultură li s-au asigurat condiții materiale ca să învețe pe „viu" diferite lucrări în livadă, grădină, vie etc. In ceea ce îi privește pe viitorii ingineri economiști ei vor învăța în gospodăriile de stat Căzănești și Roseți lucruri utile viitoarei lor profesiuni.

Fiecare grupă de cite 20-25 de studenți este însoțită de cite un cadru didactic cu experiență care va îndruma zi de zi munca studenților, astfel încît aceștia să capete cunoștințe practice solide, specifice specialității lor.

C. PENCEA

Experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare

Pentru o mai bună organizare a procesului de producție

De aproape două luni se experimentează și la gospodăria agricolă de stat Drăgășani, regiunea Pitești, sistemul îmbunătățit de salarizare și premiere a muncitorilor.

Cu prilejul prelucrării regulamentului de salarizare și premiere în cadrul consfătuirilor de producție pe secții, muncitorii și maiștrii au făcut o serie de propuneri interesante menite să ducă la o mai bună organizare a muncii, la creșterea productivității ei, la reducerea prețului de cost, la rentabilitatea gospodăriei.

De pildă, tov. Buta Gheorghe, maistru zooveterinar, a propus ca motorul ce funcționează cu benzină la pompa care alimentează sectorul zootehnic cu apă, să fie înlocuit cu un electromotor ce sta în depozit de mai multă vreme, și căruia nu i se dădea nici o întrebuințare. Ca urmare a propunerii lui, pe la mijlocul lunii aprilie a.c. motorul a fost înlocuit cu un electromotor, fapt care va contribui la obținerea unei economii de 2.592 de lei pe an. De asemenea, tov. ing. Popescu T. Gheorghe a propus să fie mecanizate — folosindu-se energia electrică — alte două centre puternice de vinificare a strugurilor, unde încă se lucra manual. Prin aceasta numărul muncitorilor se va putea reduce cu 40, obținîndu-se astfel o economie de 191.136 lei la fondul de salarii.

Studiind propunerile muncitorilor și posibilitățile existente, conducerea gospodăriei a alocat de la investiții suma de 150.000 lei, și a repartizat un grup electrogen de 50 kw, sîrmă și alte materiale necesare executării rețelei electrice ce se va prelungi pînă în Dealul viilor. Lucrarea a și fost începută și se va termina pînă la începerea campaniei de recoltare a strugurilor din acest an.

Dar și alți tehnicieni au venit cu propuneri interesante privind buna organizare a muncii în gospodărie. Astfel, maistrul viticol Dovleac Ion, de la secția a II-a, a propus să fie mărită capacitatea de depozitare a mustului cu încă 43 de vagoane la pivnițele brigăzilor a II-a și a V-a. Aceasta se va putea realiza prin schimbarea și prin transformarea vaselor cu capacitate mică, în vase cu capacitate mare, — ce urmează a fi aduse de la centrul gospodăriei. Prin această măsură se va putea reduce prețul de cost cu 86.044 lei, sumă ce ar fi trebuit să fie plătită cu prilejul transporturilor ce s-ar fi făcut la pivnițele de la centrul gospodăriei, pe distanță de 5—8 km.

Tot în scopul creării unor economii cit mai mari la fondul de salarii, la gospodăria de stat Drăgășani au fost reduse începînd de la 15 aprilie 1957, 10 posturi nerentabile economisindu-se anual 78.365 lei.

Dar toate acestea nu ne mulțumesc. Ne dăm seama că pe viitor vom putea introduce mica mecanizare și în sectorul zootehnic: la tocatul furajelor, la atelierul de rotărie pentru acționarea strungului în lemn, la mai multe centre de vinificație etc. Bineînțeles că toate acestea vor contribui la obținerea altor economii.

In general trebuie subliniat că prin experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare cîștigul mediu lunar pe cap de muncitor a crescut în gospodăria noastră la aproape 550 de lei. Numeroși muncitori cîștigă în prezent la stropitul viilor, altoit etc. cite 910 lei lunar, față de 461 lei cit cîștigau după vechiul sistem de salarizare. In sfirșit, mai trebuie subliniat că o dată cu introducerea noului sistem de salarizare cîștigurile lunare ale maiștrilor s-au mărit la 700-1.100 lei de la 500-550 lei cit primeau în trecut. Aceasta a făcut ca muncitorii și tehnicienii gospodăriei noastre să lupte cu tot mai mult sirg pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și pentru obținerea unor recolte cit mai bogate.

ION ASLAN
directorul gospodăriei agricole de stat Drăgășani, regiunea Pitești.

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

„Necazul colectiviștilor din Dedulești"

Sub acest titlu în ziarul nostru din 9 aprilie 1957 a apărut un articol în care se arăta că cele 5 tractoare trimise de S.M.T. Făurei la gospodăria colectivă din Dedulești se defectează pe brazdă și mai mult stau decit lucrează.

In urma constatărilor făcute, comitetul executiv al sfatului popular „Filimon Sîrbu" ne-a anunțat printr-o scrisoare că cele arătate în ziar sînt juste și că s-au luat de îndată măsuri aducîndu-se la colectiva din Dedulești alte tractoare în perfectă stare de funcționare, precum și combustibilul necesar. In felul acesta colectiviștii au putut efectua în cele mai bune condiții și la timp însămînțarea porumbului.

NICI MĂCAR DE LEAC!

Din ce i s-a tras, de unde i-a venit, omoară-mă și nu pot să-ți spun. Anul ăsta l-a prins un guturai și asta e toată istoria. Dintr-un om sănătos ca bradul cum era, să-l vezi acum: tușește și zace.

— Ce ai bre, Ghencio? Acum în mijlocul verii, cînd e atita de lucru te-ai pus pe bolit? N-am ce zice, bună treabă, — trăncăneam eu în jurul lui.

Dar el schimbîndu-se la față semăna mai mult a mort.

— Au, Deno, nu știu ce m-o fi scurmind în stomac. Rac o fi... broască o fi... ori știu eu ce altă lighioană o mai fi, că nu mai am multe zile...

Cind l-am auzit așa pe omul meu, m-am repezit de n-a rămas clinică, policlinică, spital, doctor, profesor pe la care să nu fi umblat. Dar Ghencio al meu din rău în mai rău...

— Să încercăm cu leacuri, cu descîntece, Deno, ia du-te repede pînă la baba Kiva. Povestește-i tot și poate c-o să cînd să mă vadă. N-au decit să ridă ăi învățați însă nimeni nu știe pe lumea asta de unde îi va veni scăparea.

Ce era să fac? Poți să refuzi ceva unui bolnav? M-am ridicat și drept la baba Kiva m-am oprit. I-am povestit tot, de-a fir a păr.

— Colici, zise baba, asta e după cum îmi povestești. In ierburi îi e leacul. Numai că... e rău de tot. Am îmbătrinit și de-ai căuta în toată casa mea n-ai să găsești un fir de leac. Tinerii acum nu mai cred în leacurile mele și de aia nici nu mai merg să adun buruieni.

— Matale spune-mi numai, babă Kivo, ce buruieni trebuie și restul las' pe mine. O să răstorn pămîntul și toate am să le găsesc.

— Eh, nu-i chiar lucru mare. Mai întîi citeva frunzulițe și o rădăcină de pălămidă. Ai să mai pui și un pai de rapiță sălbatică. Dar tînără să fie. Vre-o zece semințe de mac sălbatic, înainte de a-și fi scuturat floarea, rădăcini de măturică, un pumn de știr, citeva frunze de pir, niște puf de păpădie, rădăcină de urzică, citeva frunze de lobodă sălbatică și traista ciobanului. Le fierbi seara, cînd luna e cu coarnele în sus. După aia le pui la răcit sub cotețul de găini și le strecori printr-o cîrpă în carouri albastre. Zeama o dai omului s-o bea dimineața, pe stomacul gol.

— Bine babă Kivo. Toate am să le fac, așa cum m-ai învățat.

I-am dat babei banii, pe care ea i-a înnodat în cîrpă și drept la bufet s-a oprit.

In timpul ăsta eu am umblat de nu-mi mai simțeam picioarele. Am ocolit toate culturile și cele de toamnă și cele de primăvară, am căutat prin vii și prin grădini. N-am găsit nimic.

Mi-a spus baba Kiva că dacă nu e pălămidă ori știr pot să le înlocuiesc cu stevioară ori cu ovăzică. Dar de unde să le iau și pe acestea? Am umblat și prin satele vecine. Nu-i și nu-i. Le-au smuls pe sărmanele buruieni că nici urmă n-a mai rămas. Nici de leac. Ce oameni! Cum văd o buruiană, hap cu sapa pe ea. Și pe deasupra mai vin cu fel de fel de prafuri și le împrăștie pe ogoare! Toate buruienile s-au uscat.

De aceea am pornit acum din sat în sat, prin tot raionul, poate-poate am să găsesc ceva buruieni să-i fierb lui Ghencio al meu de leac... Altfel îmi moare omul după un fir de buruiană și-i păcat...

Ia spune soro, nu cumva ai auzit de vre-o tarla neplivită, nesăpată, ai???

Din ziarul „Za cooperativno zemedelie" din R.P. Bulgaria.

Satiră și umor

Mintea curcanului

— Fabulă —

Un curcan foarte semeț
Ce avea într-un coteț
Rangul de superior,
Căuta un păzitor
Vulpea-și zise: „Intru-n pîine
De mă travestesc în ciine!"
Și așa, vulpea șireată
Angajată
Fu îndată.
Mai bănuitoare, rața
Măcăi: Mi-aș da și viața
Că în pielea de dulău
E-un dușman cu gîndul rău!
Dar mîndrul curcan: — Ehei!
Nu mă-nșală ochii mei —
Am văzut minuțios
Că e ciine credincios!
Insă, chiar din prima noapte
Dispărură șase-șapte
Gîște grase și un rățoi,
Gîtuite de vulpoi.

Zice-o mică bibilică
Intristată: „Vasăzică
Și în lumea păsărească
Este cite-un gură-cască!"
Iar curcanul se văita,
Suspinind: — Pe legea mea!
Față de această fiară
Ochii mei mă înșelară!

. . . .

Ca morală se desprinde
Adevărul ne-ndoios:
„Dacă mintea este oarbă,
Ochii nu sînt de folos!"

VALERIU FILIMON

EPIGRAME

Unui lăudăros

Multe vorbe minunate
Despre tine-am auzit.
Dar să nu te crezi! Pe toate
Chiar tu însuți le-ai rostit...

Unuia care „își însușește" critica de jos

— Eu critica, — zicea, — o-apreciez,
Căci lipsurile-mi vreau să lichidez.
Și omu-ntr-adevăr a lichidat,
Insă... pe cei care l-au criticat.

Unui magazioner necinstit

Că s-au pus la magazie
Grele lacăte de fier,
Vreun folos nu văd să fie:
Cheia-i la magazioner!

MIHNEA MOISESCU

Cînd se neglijează stropitul viilor

— Hei, care mă stropești!?
— Eu, ca să nu prinzi mană...

Desen de C. BADEA

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE SOCIALISTE

ÎN SECTORUL ZOOTEHNIC al COLECTIVEI

Colectiviștii din comuna Rovine, raionul Pecica, acordă o atenție deosebită sectorului zootehnic al gospodăriei. Cele 28 de vaci de lapte aduc un venit bun colectiviștilor.

Iată-l pe vrednicul colectivist Gaspar Molnar la mulsul vacilor.

Grajdul gospodăriei, a cărui construcție a fost terminată de curînd, poate adăposti mai bine de 50 de vite.

Colectiviștii se îngrijesc și de asigurarea furajelor necesare vacilor. În fotografie: brigada a IV-a la descărcatul lucernei proaspăt cosite.

CÎND SE ȚINE SEAMA DE CONDIȚIILE LOCALE

Cuprinzînd o parte din vechiul Maramureș, raionul Sighet din regiunea Baia Mare se aseamănă cu majoritatea raioanelor de munte ale țării. Dacă suprafața arabilă ocupă aici abea o cincime din teritoriul agricol, în schimb fînețele și pășunile se întind pe o suprafață de peste 50.000 de ha. În acest raion mari posibilități de dezvoltare au zootehnia și pomicultura. Aceasta din urmă cuprinde de pe acum 3.148 ha.

În raionul Sighet au fost constituite pînă în prezent 5 gospodării colective și 15 întovărășiri agricole, dintre care unele au ca principale ramuri de producție zootehnia și pomicultura. Alături de ele mai există și un număr de asociații pomicole.

DE LA ASOCIAȚIE LA ÎNTOVĂRĂȘIRE

În multe comune din raionul Sighet, organizațiile de partid și organele de stat au ales în munca de cooperativizare, ca punct de plecare, vechile forme de întrajutorare și asociere în muncă a țăranilor muncitori. În felul acesta, încă din anii 1954—1955, au luat ființă în comunele raionului Sighet diferite asociații agricole și stîne cooperatiste. Aceste asociații s-au permanentizat și s-au transformat cu destulă ușurință în forme cooperatiste mai dezvoltate — în întovărășiri agricole și zootehnice. Așa s-au petrecut lucrurile, de pildă, în comuna Giulești, unde 14 familii de țărani muncitori au constituit în 1954 o asociație agricolă, comasînd terenurile agricole într-un singur trup. Cînd, în 1956, numărul membrilor a crescut la 24 și numărul brațelor de muncă la 50—60 țărani muncitori au hotărît să execute toate lucrările agricole în comun și să țină evidența muncii prestate de către fiecare, asociația transformîndu-se astfel în întovărășire.

Din 1956 îndeosebi organele locale încurajează și sprijină în mod deosebit și constituirea de asociații pomicole. Puternicile asociații pomicole din comunele Săpînța și Călinești cuprind acum sute de familii de țărani muncitori și au livezi tinere ce se întind pe o suprafață de aproximativ 250 ha.

Asociațiile pomicole sînt astfel constituite și organizate încît trecerea la întovărășirea pomicolă să se poată efectua fără nici o greutate. Un exemplu în această privință l-au dat pomicultorii din comuna Ocna Sugatag, care au desființat haturile și au unit într-un singur trup o livadă tînără de 60 ha de toată frumusețea.

SPRE ÎNTOVĂRĂȘIRI CU MAI MULTE RAMURI DE PRODUCȚIE AGRICOLĂ

Dintre cele 15 întovărășiri existente în acest raion 7 sînt zootehnice 4 sînt pomicole și zoopomicole și alte 4 sînt agricole. Cele mai multe întovărășiri zootehnice au fost constituite în așa fel, încît membrii au adus în întovărășire și suprafețe însemnate de fînețe. În primii 1—2 ani de la constituire, majoritatea întovărășirilor au construit salvane proprii. Astfel, întovărășirea zootehnică „Nicolae Bălcescu" din comuna Călinești dispune de o fîneață comasată de 12.86 ha, care asigură furaje suficiente în timpul iernii (din primăvară pînă toamna stîna întovărășirii folosește o pășune proprietate comunală).

Deosebit de interesantă este tendința întovărășirilor de a dezvolta mai multe ramuri de producție agricolă.

Tendința de a dezvolta mai multe ramuri de producție se manifestă deosebit de puternic în cadrul întovărășirii agricole din comuna Vad. Constituită încă în 1953, întovărășirea agricolă de la Vad, și-a cîștigat o faimă bine meritată în urma bogatelor recolte de cereale obținute în anii 1954—1956. La propunerea comitetului de conducere, în frunte cu tov. Lăscălan Ion, întovărășiții au hotărît să execute în comun principalele lucrări agricole, să folosească îngrășămintele naturale și chimice și să constituie un fond obștesc compus din mașini și unelte agricole. În toamna anului 1956 și primăvara acestui an numărul membrilor s-a dublat, și în această întovărășire s-au creat condiții favorabile pentru dezvoltarea sectoarelor zootehnic și pomicol.

O dată cu dezvoltarea multilaterală a întovărășirii de la Vad — prima întovărășire agrozoopomicolă din raionul Sighet, — majoritatea membrilor din această unitate socialistă sînt hotărîți să treacă la o formă superioară de muncă — gospodăria agricolă colectivă. Dealtfel, gospodăriile agricole colective existente în raion, și îndeosebi cele din Cîmpulung la Tisa, Sighet, Mereți, tind de asemenea să dezvolte mai multe ramuri de producție, pentru a-și mări veniturile, pentru a deveni exemple demne de urmat pentru toți țăranii muncitori.

E. GHEORGHE

Nici un colectivist să nu lipsească de la lucru

Vremea prea ploioasă din ultimele săptămîni a făcut ca o dată cu culturile să se dezvolte și buruienile care în unele locuri amenință creșterea și dezvoltarea păioaselor și prășitoarelor.

Acum, timpul s-a îndreptat. Este momentul să se treacă peste tot și în masă, la plivit și la prășit. Nici un colectivist să nu lipsească de la lucru.

În multe colective a intrat de acum în obișnuința oamenilor să se prezinte regulat la muncă: la Hălchiu (raionul Codlea), la Comana și la Straja (Negru Vodă), la Stoicănești (Drăgănești-Olt), și în alte părți, nu mai așteaptă nimeni să fie chemat. Pe timpuri, da, erau și la Comana colectiviști care lipseau fără motiv temeinic de la treabă. Dar aceștia erau neapărat luați de acasă, fie de către brigadier, fie de către alți colectiviști fruntași. Iar dacă totuși omul se încăpățîna, i se tăia o zi-muncă. Pedeapsa era prevăzută în regulamentul de ordine interioară. Era și o sancțiune dar și un exemplu.

O altă metodă bună pentru asigurarea participării de sută la sută la muncă este împărțirea regulată de avansuri bănești. Gospodăria colectivă din Radovinești a dat pînă în luna mai nu mai puțin de 7 lei la ziua-muncă drept avans. Acum, nici un colectivist nu mai caută cîștig bănesc în afara gospodăriei.

Sînt însă și gospodării în care președinții, brigadierii, șefii de echipe nu duc nici un fel de muncă de atragere la lucru a colectiviștilor. Ei spun așa: „Nu vin oamenii la muncă? Dă-le pace! Au să vină ei și singuri cînd or vedea că nu primesc produse. Doarmă fiecare cum și-a așternut."

Poziția aceasta e însă greșită. Zicătoarea e ea bună. Dar aci nu se potrivește. Lăsîndu-i pe cei leneși ori nelămuriți să doarmă rău, nu vor dormi nici ceilalți prea bine. La Ritov bunăoară, se puteau da în 1956, 2.50 sau chiar 3 kg boabe de porumb la ziua-muncă. Nu s-au dat însă. Le-a fost mai moale la dormit colectiviștilor conștiincioși? Nu prea.

Sînt, desigur, și alte metode de mobilizare a oamenilor la lucru. Dar oricare ar fi metoda, dacă este eficace, ea trebuie aplicată neîntîrziat, în toate colectivele.

ÎNGRIJITOR la vacile colectivei

Printre cele 66 de familii care au întemeiat în iulie 1949 gospodăria colectivă „Ogorul roșu" din comuna Laslea, raionul Sighișoara, se numără și familia lui Nicolae Cucu. Drept vorbind, el nu s-a gîndit că în colectivă va fi pus să răspundă de animale, deși mulți lăsleni știau că de mic copil numai ca îngrijitor de animale a muncit pe la bogătani. Om modest, Nicolae Cucu credea că alții sînt mult mai capabili decît el; că aceștia vor fi repartizați să conducă treburile în sectorul zootehnic. Vacile aduse de colectiviști în 1949 erau pipernicite, slabe, deoarece stăpînii lor le folosiseră mai mult pentru munca cîmpului, și nu avuseseră cu ce să le hrănească bine.

Despre începutul acela, Nicolae Cucu spunea uneori:

— Cînd s-a făcut repartizarea colectiviștilor pe echipe și pe brigăzi cei mai mulți au refuzat să îngrijească de vite. Dacă am văzut asta, am cerut consiliului de conducere al gospodăriei să mă treacă pe mine la această muncă. Le-am spus atunci: „Nu mi-a fost mie greu cînd îngrijeam de animalele lui Ion Gal și să-mi fie greu acum cînd am în primire vitele noastre?"

Ce e drept, începutul a fost greu: vite slabe, adăposturi nu tocmai corespunzătoare. Nicolae Cucu a îngrijit animalele însă cu pricepere și cu mult drag. Încet, încet, vacile au început să se schimbe în bine. Într-o vreme Nicolae a propus consiliului de conducere ca vacile dovedite slab productive să fie sacrificate, iar în locul lor să fie cumpărate vite mari, frumoase, și bune de lapte.

Așa s-a și făcut. Astăzi gospodăria colectivă din Laslea pe lîngă cireada de 42 de vaci cu lapte mai are și un însemnat număr de oi, cai, boi, viței și porci.

Ca îngrijitor-mulgător la ferma de vaci a gospodăriei Nicolae Cucu are în seamă 9 vaci. El le îngrijește după învățătura pe care a cîștigat-o din citirea cărților, a ziarelor și a broșurilor de specialitate, aplicînd acum metode înaintate în creșterea și îngrijirea animalelor. Încă de la ora 4 dimineața vacile primesc cîte 2—3 kg de tărîțe; între 4—5 dimineața sînt țesălate, iar așternutul le este primenit. Între orele 5—6 se face mulsul, iar pe la orele 7 vacile merg la pășunat.

Muncind cu pricepere și însuflețire, tov. Cucu a obținut de la 1 ianuarie pînă la 1 mai 1957 cantitatea de 4.500 litri de lapte de la cele 4 vaci devenite mulgătoare.

L-am văzut pe colectivistul Nicolae Cucu și la treabă dar și la el acasă, bucurîndu-se împreună cu ai săi de roadele muncii în gospodăria colectivă.

I. ARONEANU

Cei mai buni agitatori

În raionul Macin, ca și în alte raioane cooperativizate în întregime, cele mai mari succese pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii s-au obținut după cel de-al II-lea Congres al partidului. Trăgînd învățăminte din lipsurile avute în urmă cu cîțiva ani, cînd munca politică pentru transformarea socialistă a agriculturii se desfășura pe campanii, comitetul raional de partid și comitetul executiv al sfatului popular au luat o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea simțitoare a muncii de cooperativizare a agriculturii.

Una din aceste măsuri ce merită a fi subliniată este antrenarea în munca politică de masă a celor mai buni colectiviști și întovărășiți. Potrivit sarcinii trasate de comitetul raional de partid, activiștii de partid și de stat trimiși în comune au atras în jurul lor un larg activ de agitatori recrutați în cea mai mare parte din rîndul colectiviștilor și întovărășiților fruntași. Această metodă s-a dovedit foarte bună, agitatorii recrutați dintre colectiviști și întovărășiți obținînd cele mai bune rezultate în munca de lămurire și convingere a țăranilor muncitori.

După de la începutul anului 1956 și pînă la 23 aprilie 1957 — data cooperativizării în întregime a raionului — numărul unităților agricole cooperatiste a crescut cu 24, al familiilor cu 7494, iar suprafața cu 26.870 de ha, aceasta se datorește, fără îndoială, în mare parte muncii agitatorilor recrutați din rîndul colectiviștilor și întovărășiților fruntași. La 28 februarie 1956 gospodăria colectivă din comuna Peceneaga, de pildă, avea 64 de familii, iar la 28 februarie 1957 numărul familiilor ajunsese la 101. În aceeași perioadă, numărul familiilor în gospodăria colectivă din Ostrov a crescut de la 19 la 111, în gospodăria din Carcaliu de la 135 la 220 de familii și așa mai departe.

Cum se explică rezultatele bune dobîndite de agitatorii colectiviști și întovărășiți în munca de atragere a țăranilor muncitori pe făgașul agriculturii socialiste?

Fiind cunoscuți ca oameni cinstiți și harnici și cunoscînd, la rîndul lor, frămîntările, nedumeririle și păsurile

fiecărui om din sat, colectiviștii și întovărășiții au reușit să arate limpede țăranilor muncitori avantajele muncii în gospodăria colectivă sau în întovărășirea agricolă. Pe cei care, cu toată munca de lămurire, continuau să stea departe de gospodăria colectivă sau de întovărășire, agitatorii îi invitau să le viziteze casele, să vadă cu proprii lor ochi bucatele ce le mai aveau din recolta anului trecut, mobila nouă, aparatele de radio și alte lucruri cumpărate de ei în răstimpul de cînd au intrat în gospodăria colectivă sau în întovărășire. Fiecare agitator colectivist sau întovărășit și-a convins mai întîi rudele, prietenii și vecinii. O dată convinși, aceștia, la rîndul lor, au început să se ocupe de rudele, prietenii și vecinii lor. Așa, de exemplu, agitatorii Negrișan Gheorghe, membru al gospodăriei colective din Peceneaga, Pațanghel Dumitru și Georgescu Gheorghe, colectiviști din comuna Mircea Vodă, și-au convins mai întîi toate rudele să intre în gospodăria colectivă sau în întovărășiri agricole.

Uneori, grupuri de colectiviști și întovărășiți au mers și în satele învecinate, unde au dat un puternic sprijin organizațiilor de partid și sfaturilor populare în munca de formare de noi unități agricole cooperatiste și de atragere a țăranilor muncitori în cele existente. Astfel, colectiviștii din comuna Traian au mers în comuna Dorobanțu, cei din Luncavița în satul Rachelu, unde prin munca lor au contribuit la înființarea gospodăriilor colective.

La munca de cooperativizare a raionului Macin și-a dat contribuția și un grup de membri ai gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Insurăței, raionul Călmățui. Pe la începutul lunii aprilie a acestui an 18 colectiviști din această gospodărie au venit în comuna Jijila spre a ajuta organizația de bază și sfatul popular în munca de cooperativizare a comunei. În numai cîteva zile colectiviștii din Insurăței au convins un număr de 16 familii de țărani muncitori să intre în gospodăria colectivă. După alte cîteva zile întreaga comună era cooperativizată.

N. IANCU

Reglajul secerătorilor-legători

În sprijinul MECANIZATORILOR

În timpul recoltării, buna funcționare a secerătorilor-legători depinde în mare măsură de felul cum mașina a fost reglată. Atunci cînd reglajul nu este corespunzător în timpul lucrului se pot produce înfundări, ceea ce va face ca snopii să iasă nelegați. În unele cazuri o reglare greșită provoacă defectarea și scoaterea din funcțiune a unor organe, fapt ce duce la pierderi de timp în campanie și la cheltuieli inutile. Pentru a evita situațiile amintite mai sus, se cere ca înainte de începerea lucrului să verificăm cu atenție funcționarea corectă a organelor principale ale secerătorii-legători. Și vom începe cu:

Aparatul de tăiere. Bara cuțitului trebuie să gliseze ușor în lăcașul său pe toată cursa, fără să producă înțepeniri sau zgomote anormale în timpul probei de funcționare în gol. Pentru aceasta se verifică ca jocurile dintre plăcuțele de ghidaj de pe lungimea cuțitului, cît și de la capătul de legătură cu biela să fie în limitele admise de 0,3 — 0,5 mm. În caz contrariu, el se reglează prin adausuri de tablă, care se scot sau se introduc — după cum este cazul — sub plăcuțele de ghidaj, pentru ca acestea să revină în poziție normală față de cuțit. Pentru ca tăierea plantelor să se facă cu ușurință, se cere ca plăcuțele contra-tăietoare să fie montate corect și în aceeași linie cu plăcuțele-cuțit, astfel ca jocul dintre ele să fie între limitele 0,3—0,5 mm pe toată suprafața lamei. În cazul cînd cele 2 plăcuțe sînt distanțate către vîrful degetului sau prea apropiate, jocul normal se obține prin ciocănirea degetului, pînă cînd aducem plăcuța contra-tăietoare în poziție normală.

Întinderea pînzelor trebuie făcută corect, deoarece o întindere exagerată mărește efortul la tracțiune și duce totodată la o uzură prematură a pînzei. Cînd pînzele nu se întind suficient se produce înfundarea mașinii și uzarea lor. Întinderea pînzelor se face numai atît cît este nevoie ca să nu alunece în timpul acționării pe sulurile de antrenare. Așezarea pînzei pe suluri trebuie făcută în așa fel încît capătul liber să fie îndreptat în direcția opusă sensului ei de mișcare. La acționarea manuală a sulurilor se verifică ca pînza să fie întinsă în mod uniform și să nu calce strîmb pe suluri.

Reglarea aparatului de legare se controlează înainte de începerea lucrului, verificînd mai întîi dacă poziția acului este corectă și anume: în poziție de repaos, vîrful acului nu trebuie să depășească suprafața mesei de legare cu mai mult de 15-20 de mm. După ce introducem sfoara în aparatul de legare, la proba manuală, verificăm ca sfoara să intre complet în deschizătura prinzătorului de sfoară, cînd acul se află la punctul mort superior, iar capătul sforii dinspre vîrful acului să coboare cu 3-4 mm mai jos față de prinzător. În cazul cînd poziția acului nu corespunde, aceasta se reglează prin scurtarea sau lungirea tijei de acționare, din șuruburile de reglaj, de la capătul ei. Întrucît calitatea legării depinde de reglajul înnodătorului se va verifica cu mare atenție dacă acesta este făcut corect și anume: sfoara trebuie să fie suficient de întinsă pentru a nu forma răsuciri (cîrcei). Astfel, trăgînd de capătul dinspre prinzătorul de sfoară ea nu trebuie să opună o rezistență mai mare de 1-2 kg. Întinderea se reglează slăbind sau strîngînd piulița resortului de la întinzătorul de sfoară. Cînd sfoara este prea întinsă nodul nu se formează normal, astfel încît un procent mare de snopi ies nelegați, iar sfoara iese din înnodător. Resortul prinzătorului de sfoară nu trebuie să fie prea strîns, deoarece în acest caz lațul alunecă greu pe ciocul înnodător și sfoara se rupe înainte de a se fi format nodul. Totodată, sfoara se destramă ușor și în prinzător se formează scame, care se înfășoară pe axul suveicii și distanțează plăcuța de presiune, sfoara scăpînd din prinzător înainte de formarea lațului.

Reglarea resortului de la ciocul înnodător se verifică prin acționarea manuală a înnodătorului și formarea unui nod de probă. Dacă nodul se amulge ușor din ciocul înnodător și nu este destul de strîns, încît la un efort mic nodul se desface, atunci se strînge piulița resortului. Dimpotrivă, dacă nodul se amulge greu din cele două fălci ale ciocului, piulița se slăbește pînă ce nodul se formează normal și se eliberează din cioc la un efort de 3-5 kg.

Resortul declanșatorului, se reglează prin strîngerea piuliței sau slăbirea ei, în așa fel încît la o presiune de 5 kg asupra pîrghiei de declanșare aceasta să cupleze mecanismul de acționare a înnodătorului.

În timpul lucrului mașina este însoțită de un mînuitor care supraveghiază funcționarea normală și reglează diferitele organe ale secerătorii-legători în funcție de caracteristicile culturii. Însoțitorul mașinei trebuie să știe în primul rînd cum să manipuleze pîrghiile de comandă din fața scaunului mașinei și să cunoască următoarele reguli:

1. Rabatorul trebuie să atingă plantele sub baza spicului, astfel, prin lovire, spicul se scutură, sau tulpina (paiul) se frînge.
2. Platforma de tăiere trebuie să aibă o înclinație spre înainte de 2-3 grade față de sol.
3. Platforma aparatului de legat trebuie reglată în așa fel încît legătura să se facă la jumătatea snopului. Reglajul se face în funcție de înălțimea culturii respective.
4. Cînd plantele sînt culcate rabatorul se deplasează înainte cu ajutorul pîrghiei de reglaj.
5. Dacă snopii sînt prea mici în diametru pîrghia declanșatorului se demontează și se mută mai înafară, și invers cînd snopii sînt prea mari.
6. Cînd legătura în jurul snopului este prea slabă se strîng piulițele de reglaj ale resorturilor de la mecanismul declanșatorului (în nici un caz nu se strînge piulița [illegible] prinzătorului de sfoară, așa cum în mod greșit se prevede în notița tehnică [illegible]).

ing. IULIAN DUMITRESCU din [illegible]

Două cantine

Am poposit zilele acestea pe la cantinele unor gospodării de stat din regiunea Cluj. Mai precis, la cantinele gospodăriilor de stat Zalău și Cluj. Scopul? Să vedem cum se hrănesc muncitorii agricoli din aceste unități, acum, într-o perioadă de vîrf de muncă. Cu acest prilej, am constatat și lucruri bune și rele. Iată-le pe scurt:

La gospodăria de stat din Zalău, atît la centru cît și la secții, cantinele sînt curate, spațioase și bine luminate. Înainte de a intra în sala de mese, oamenii au posibilitatea să se spele în bune condiții: administratorii cantinelor s-au îngrijit să le asigure cele necesare, apă săpun, prosoape. Cît privește meniul, trebuie arătat că acesta este foarte bine întocmit, cu mîncăruri consistente, gustoase, în cantitate suficientă și la un preț convenabil: 5—6 lei pe zi pentru 3 mese. Cantinele sînt bine aprovizionate cu alimente. În ultimul timp, conducerea gospodăriei și comitetul de întreprindere au luat măsuri să se completeze și vesela necesară cantinelor pentru a se putea servi în bune condiții masa și muncitorilor sezonieri care au început să lucreze la întreținerea culturilor.

Controlul obștesc, organizat temeinic de către comitetul de întreprindere, a contribuit în mod hotărîtor la bunul mers al cantinelor de la gospodăria de stat Zalău. La fiecare secție, comisiile de cantină își trăiesc viața și își îndeplinesc sarcinile.

Situația existentă la cantinele gospodăriei de stat Zalău dovedește că atît conducerea gospodăriei cît și comitetul de întreprindere și administrația cantinelor au rezolvat în mod corespunzător și cu spirit de răspundere îmbunătățirea alimentației pentru lucrătorii acestei unități.

Nu același lucru se poate spune însă despre o altă gospodărie de stat din raza aceluiași trust, și anume despre cea din Cluj. Aci, alimentarea în bune condiții a muncitorilor nu este încă o problemă rezolvată, deși în această unitate iau masa la cantină aproximativ 150 de lucrători permanenți și adeseori 500—600 muncitori sezonieri. Este adevărat că în ultimele 2—3 luni s-au luat unele măsuri pentru îmbunătățirea cantinei. Unele săli de mese și bucătării au fost văruite, s-au procurat un număr de scaune și de mese. S-au înregistrat unele progrese și în privința îmbunătățirii calității mîncărurilor. Totuși, față de posibilitățile existente la gospodăria de stat Cluj activitatea cantinelor nu poate fi considerată satisfăcătoare. În prezent, cu alimentele de care dispun, toate cantinele din unitate ar putea servi mîncăruri la fel de consistente și de bine pregătite. Cum se face atunci că de foarte multe ori masa de la cantinele secțiilor gospodăriei este inferioară din punct de vedere calitativ celei de la centru. Răspunsul e foarte simplu: cantinierii secțiilor preiau alimentele din magazia centrală pe mai multe zile, dar nu alcătuiesc o fișă zilnică de consum a alimentelor pe baza meniului servit. În acest fel, nu se poate ține o evidență a alimentelor folosite la pregătirea unor mîncăruri. Cantinele de la gospodăria de stat Cluj nu sînt bine pregătite nici pentru deservirea lucrătorilor la locurile de muncă. De pildă, cantina de la centru nedispunînd de nici o marmită trimite mîncarea caldă lucrătoarelor de la grădină în găleți deschise. Se pune întrebarea: ce va face administrația cantinei cînd pe tarlalele îndepărtate ale gospodăriei vor lucra sute de muncitori sezonieri și zilieri?

Comitetul de întreprindere al gospodăriei nu s-a preocupat pînă în prezent în mod serios de problema cantinelor. Din vina comitetului de întreprindere, la secțiile Tine și Dealul Steluței nu acționează comisii de cantină, iar la centrul gospodăriei această comisie există numai pe hîrtie și nu cuprinde nici măcar un singur muncitor direct productiv. Conducerea gospodăriei de stat Cluj, comitetul de întreprindere și administrația cantinei au datoria să învețe din experiența unităților fruntașe în ceea ce privește activitatea cantinelor și să ia măsurile ce se cer pentru a lichida astfel cît mai grabnic lipsurile semnalate mai sus.

GH. EICHNER și GH. LEU

Pe lunca Dîmboviței, printre grădinari

Grădinile de legume și zarzavaturi ale gospodăriei de stat Popești Leordeni se întind pe o suprafață de peste 400 de ha pe lunca Dîmboviței, la ieșirea din București. Pretutindeni domnă verdele. De la cel închis al culturilor de ceapă, pînă la verdele deschis al tufelor de mazăre. De pe înălțimile de la marginea comunei pe lunca Dîmboviței, pînă în depărtările unde cerul se îmbină cu pămîntul, fîșiile lungi de culturi legumicole se intretaie, merg paralel sau oblic dînd imaginea unor imense figuri geometrice.

Toată această întindere vastă este permanent însuflețită de zeci și zeci de oameni care lucrează cît e ziua de mare la plantări ori la recoltări. Munca în grădinărie cere cunoștințe speciale. De aceea, atunci cînd se fac angajări de muncitori zilieri și sezonieri sînt preferați cei care au mai lucrat în sectorul legumicol ori care dovedesc că au tragere de inimă să învețe de la cei mai pricepuți grădinari. În grădinăriile gospodăriei de stat Popești Leordeni se lucrează cu șapte brigăzi împărțite pe sectoare.

Iată-ne într-un sector unde, în urma recoltării cepei, terenul a devenit liber. De îndată el este grăpat, iar brigada de plantatori intervine imediat cu... răsaduri noi. De altfel, de curînd aci s-a terminat plantatul roșiilor, ardeilor și vinetelor.

Unele lucrări ca, de exemplu, semănatul și prășitul cartofilor s-au făcut cu mijloace mecanizate. În alte locuri s-a lucrat cu plugurl și grape cu tracțiune animală, după specificul culturii respective.

*

Despre traiul de odinioară al muncitorilor grădinari nu s-a vorbit și nu s-a scris prea mult, căci prea multe nici nu se poate spune. Ei erau angajați [illegible] zoane și socotiți cea mai ieftină mînă de lucru. Terenurile pe care se întinde azi sectorul legumicol al gospodăriei Popești Leordeni aparținea unor chiaburi, care numai grija celor ce le munceau aproape tot timpul anului n-o aveau. Dar despre ceea ce a fost odată puțini își mai amintesc.

Viața muncitorilor din sectorul legumicol e cu totul alta azi. Tuturor zilierilor și sezonierilor li s-a asigurat cazare bună și cantină. Pentru cei necăsătoriți, cazarea este gratuită. Familiștii plătesc chirie numai 5 lei pe lună, iar cîștigul unui muncitor grădinar se ridică la peste 7-800 lei lunar în funcție de hărnicia fiecăruia.

Și nu se poate spune că sînt puțini cei harnici. Dimpotrivă, am întîlnit în diferite sectoare ale gospodăriei zeci de fruntașe. Așa sînt, de pildă, Roșu Anca, Roșu Francisca, Micu Margareta, Pavel Maria, Fotescu Gheorghița, ori șeful de echipă Spătaru Ion și muncitorul Dogaru Tudor.

Seara, după orele de muncă, pe aleile parcului de la secția centrală poți întîlni numeroși muncitori din sectorul legumicol. [illegible] ascultă emisiunile posturilor de radio, transmise prin stația de radioficare... Alții, pe bănci, citesc ziarele.

Grădinarii de ieri nu și-ar crede ochilor dacă ar putea poposi pe aici din întîmplare. Căci muncitorilor de azi le-au fost create condiții de trai la care bunicii lor desigur nici măcar nu au visat.

I. PANAIT

Din Uniunea Sovietică

O şcoală a maeştrilor agriculturii socialiste

Expoziţia Agricolă Unională şi-a deschis din nou porţile, pentru a-şi primi participanţii şi vizitatorii. Printre aceştia vedem agricultori, pomicultori, mecanizatori şi crescători de animale din colhozuri, conducători de arteluri agricole şi lucrători din sovhozuri. Sînt oameni veniţi din toate colţurile ţării. Ei vor studia aici experienţa celor mai bune colhozuri şi sovhozuri şi realizările fruntaşilor din agricultura socialistă. Expoziţia Agricolă Unională este cu adevărat o şcoală a întregului popor, o universitate a maeştrilor agriculturii socialiste.

Iată în Piaţa Colhozurilor un grup de ţărani. Mulţi din ei poartă pe piept steaua de aur de Erou al Muncii Socialiste sau felurite ordine şi medalii. Ei sînt participanţi la Expoziţie, oameni de frunte din satul colhoznic, oameni care au dobîndit succese mari în culturile de cîmp sau în ramura creşterii animalelor, în pomicultură sau în viticultură, în apicultură sau în mecanizarea agriculturii. Sînt oameni de diferite naţionalităţi şi de vîrste deosebite, dar au cu toţii aceeaşi înaltă calificare în muncă, aceeaşi atitudine cu adevărat socialistă faţă de sectorul de muncă ce le este încredinţat.

Am făcut şi noi cunoştinţă cu unul din oamenii aceştia, cu Feodor Konstantinov, Erou al Muncii Socialiste, preşedintele colhozului „Cetatea Roşie" din în-depărtatul Kazahstan. In pavilionul R.S.S. Kazahe sînt înfăţişate pentru întîia oară realizările acestui colhoz în cultura griului de primăvară. In colaborare cu mecanizatorii, colhoznicii din artelul agricol

Corespondenţă specială din Moscova pentru ziarul „Agricultura Nouă" de Anatoli Rojnov

„Cetatea Roşie" au obţinut anul trecut cîte 2.000 kg. de grîu la hectar pe o suprafaţă de peste 5.000 ha. Pe Feodor Konstantinov l-am întîlnit însă nu în pavilionul kazah, ci în pavilionul R.S.S. Moldoveneşti, aflat în vecinătate. Venise aici cu un grup de colhoznici, ca să studieze standul colhozului „Kirov" din raionul Ceadîr-Lunga.

La Expoziţie fruntaşii din colhozuri nu numai că împărtăşesc altora experienţa lor, dar şi studiază metodele de muncă cele mai înaintate. Şi aici ei au într-adevăr ce să înveţe, căci Expoziţia înfăţişează experienţa celor peste 400.000 de participanţi, cifră care nu a fost încă atinsă de cînd există Expoziţia.

O mare însufleţire am aflat şi în pavilionul Ucrainei, unde am întîlnit numeroşi trimişi ai altor popoare. Iată un grup de mulgătoare din Bielorusia ascultînd relatări despre realizările colhozului „Lenin" din raionul Lebedinski, unde s-au obţinut anul trecut cîte 3.800 litri de lapte de la fiecare vacă din rasa Lebedinskaia.

Un mare şuvoi de participanţi şi vizitatori se îndreaptă acum spre secţia creşterii animalelor, unde s-au adus din diferite colţuri ale ţării peste 500 de vite cornute mari de mare productivitate, peste 1.000 de porci, un mare număr de oi, capre, cai. Gospodăriile interesate pot cumpăra de la Expoziţie diferite vite de rasă.

Expoziţia Agricolă Unională prezintă în acest an multe lucruri noi şi interesante. Iată secţia maşinilor agricole, unde se pot vedea numeroase noutăţi, maşini cu ajutorul cărora se va uşura şi mai mult munca oamenilor, se vor recolta şi mai multe grîne şi alte produse agricole.

Un grup de siberieni cercetează cu mult interes un nou trior, cu o productivitate de 12—18 tone boabe pe oră, construit de Ivan Krarenită, lucrător la S.M.T. Aksaiskaia din regiunea Rostov.

Pînă seara tîrziu, Expoziţia Agricolă Unională e plină de oameni. „Universitatea" aceasta şi-a început activitatea. Realizările participanţilor la Expoziţie prezentate aici vor ajuta ţărănimea colhoznică să obţină noi succese în producţia agricolă.

Peste delta fluviului Po s-a aşternut liniştea...

Italia. Intre delta fluviului Po şi gura Brentei, pe un teritoriu relativ strîns, locuiesc 325.000 de cetăţeni din care se recrutează muncitorii agricoli. De sute de ani, viaţa lor a fost aceeaşi: foamete, mizerie şi muncă istovitoare. Cîteva şcoli, la distanţe de kilometri de aşezările ţărăneşti, sînt prea puţine pentru marele număr de copii care vor să înveţe cel puţin să scrie şi să citească.

O clinică, spital şi maternitate există tocmai în orăşelul Rovigo, foarte departe de satele aglomerate. Ca să cauţi o moaşă prin împrejurimi — spune un vechi proverb de prin părţile acelea—îţi trebuie neapărat un sfînt care să-ndeplinească această minune...

Cel puţin de 2 ori pe an, fluviul Po se revarsă, distrugînd slabele diguri, inundînd recoltele de orez din deltă şi păioasele de pe margini.

CINE SEAMANA OREZUL ŞI CINE-L CULEGE

Moşierii şi chiaburii stăpînesc terenuri întinse pe care se cultivă orez şi pe care zeci de mii de ţărani, şi în special ţărănci, trudesc din zori şi pînă în noapte.

Regiunea întreagă numără peste 200.000 de ţărani muncitori zilieri, sau plătiţi pe hectar, care sporesc averile celor ce n-au alt merit decît actele de stăpînire ale moşiilor.

Moşierii şi marii chiaburi din valea fluviului Po sînt cunoscuţi ca cei mai crunţi exploatatori şi ca cei mai înapoiaţi în folosirea uneltelor de muncă. Ei au fost susţinătorii cei mai aprigi ai fascismului, iar după război fac tot ce le stă în putinţă pentru a readuce dictatura cămăşilor negre.

Mari beneficiari ai muncii pînă la sleire, depusă de ţăranii înfometaţi care vin şi le cer de lucru, moşierii s-au opus vreme îndelungată la orice formă de organizare care să apere interesele celor exploataţi.

VENITURI NICI CIT SĂ-NGRAŞI UN CIINE...

Veniturile unei familii de braccianti (muncitori cu braţele) sînt pînă la 2—300.000 lire pe an, ceea ce în Italia faţă de preţurile alimentelor este foarte puţin. Mulţi dintre ei nu găsesc de lucru întreg anul sau lucrează doar 2—3 luni.

Moşierii şi chiaburii plătesc munca în batjocură, deoarece ştiu că în locul unui ţăran care nu mai vrea să muncească pe nimic, vin o sută. De aceea, cel mai mare contingent de emigraţi în Argentina, Brazilia sau Chili l-au dat ţăranii flămînzi din această regiune.

GREVA!

In anii de după război braccianţii s-au organizat în sindicate puternice care au pornit lupta împotriva cruntei exploatări, împotriva marilor proprietari funciari. Refuzînd să trateze cu delegaţii sindicali ori nerespectîndu-şi angajamentele, moşierii au crezut că vor reuşi să împingă mai departe metodele lor feudale de exploatare a ţăranilor robi.

S-au înşelat însă amar.

In luna mai 1954 muncitorii agricoli au făcut o grevă de 54 de zile. După ce au refuzat acordarea unui spor minim de plată proprietarii de moşii întinse au trebuit să cedeze. Dar nu pentru mult timp. Incet, încet, în cîţiva ani, au revenit la vechile lor metode de exploatare.

Iată pentru ce greva, ca mijloc de luptă, a fost reluată. Au intrat întîi în grevă 80.000 de femei de pe plantaţiile de orez. Pe şoselele şi cîmpiile din Taglio di Po, Scardovari, Porto-Tolle şi Oechiobella, zeci de mii de ţărani muncitori zilieri au intrat la rîndul lor în grevă, pentru a susţine pe ţărăncile ziliere de pe plantaţii.

Ce revendicări au obţinut? Mărirea salariului cu 10 lire la ziliere, şi cu 2.000 de lire pe lună la celelalte salariate.

LUPTA DEVINE ZI DE ZI TOT MAI CRUNTĂ

Greva a cuprins întreaga regiune. Pe cîmpii şi plantaţii nici un ţăran nu se mai pleacă asupra pămîntului. Pagubele pentru moşieri sînt uriaşe. Dar ei nu vor încă să cedeze. Adică să dea un colţ de pîine mai mult, din enormele lor cîştiguri, ţăranilor muncitori ce flămînzesc pe ogoare.

Incercările de intimidare cu aducerea de muncitori străini şi cu minciuna că ţăranii grevişti ar fi turnat creolină în puţuri n-a prins. De pe acum, unii moşieri mai mici au cedat. Ei au încheiat noi contracte cu cei care le muncesc pămînturile.

Curînd vor trebui şi marii moşieri să recunoască forţa puternică şi de neînvins a organizaţiei sindicale a ţăranilor muncitori, conduşi la luptă de cei mai buni fii ai poporului: comuniştii.

Informaţii Pronosport

Iată cum arată un buletin pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 23 etapa din 2 iunie 1957:

I. Locomotiva Timişoara — Progresul Sibiu. 2.
II. Energia Reşiţa — Energia Mediaş. 1.
III. Ştiinţa Cluj — Locomotiva Arad — Anulat.
IV. Ştiinţa Iaşi — Dinamo Bacău. 1.
V. Energia Cîmpina — Energia 1 Mai Ploeşti. 2.
VI. Energia Moreni — Progresul Focşani. 1.
VII. Locomotiva Constanţa — Dinamo Bîrlad. 1.
VIII. Energia Baia Mare — Energia Hunedoara. 1
IX. Lazio — Torino (camp. italian). X.
X. Padova — Fiorentina (camp. italian). X.
XI. Bologna—Internazionale (camp. italian). 1
XII. Juventus — Triestina (camp. italian). 1
A. Energia Uz. tr. Oraşul Stalin — Energia Lupeni. X.

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 24, etapa din 16 iunie 1957:

I. Grecia A — R. P. Romînă A (Camp. mondial).
II. R. Cehoslovacă A — R. D. Germană A (Camp. mondial).
III. R. P. R. (tineret) — Suedia (tineret).
IV. Suedia A — R. P. Ungară A.
V. Energia Hunedoara — Locomotiva Timişoara.
VI. Energia Mediaş — Progresul Sibiu.
VII. Dinamo Bacău — Energia Moreni.
VIII. Recolta Fălticeni — Energia Cîmpina.
IX. Triestina — Atalanta — (Camp. italian).
X. Lanerosal — Milan (Camp. italian).
XI. Genoa — Napoli (Camp. italian).
XII. Spal — Padova (Camp. italian).

MECIURI DE REZERVĂ:
A. Locomotiva Cluj — Energia Reşiţa.
B. Energia Cîmpia Turzii — Ştiinţa Cluj.

CRONICA EXTERNĂ

O dorinţă arzătoare a popoarelor lumii

Milioane de oameni din toate ţările globului cer din ce în ce mai răspicat să se înceteze imediat experienţele termo-nucleare. Chiar în Statele Unite ale Americii, unde a fost declanşată în ultimele zile explozia unei arme atomice, mişcarea pentru încetarea experienţelor nucleare cuprinde noi aderenţi. La această mişcare s-au alăturat în ultimul timp şi numeroşi reprezentanţi ai cercurilor ştiinţifice de pe întreg cuprinsul Statelor Unite ale Americii. Numai cu cîteva zile în urmă, 2.000 de savanţi americani au semnat un apel adresat guvernelor şi popoarelor din lumea întreagă, prin care cer încetarea experienţelor cu armele nucleare şi încheierea unui acord internaţional pentru rezolvarea acestei probleme. Acest apel a fost primit cu multă simpatie de opinia publică, deoarece el vine în sprijinul oamenilor cinstiţi din întreaga lume care luptă pentru salvarea omenirii de la dezastrul unui război atomic.

Protestului mondial de încetare a experienţelor termo-nucleare i s-au alăturat savanţi cu renume din Uniunea Sovietică, Franţa, Anglia, Japonia, Polonia, Ungaria etc., precum şi un număr tot mai mare de personalităţi politice — printre care primii miniştri ai Indiei, Japoniei, Ceylonului şi alţii.

Deosebit de importantă pentru rezolvarea acestei probleme atît de arzătoare este atitudinea Uniunii Sovietice. Este ştiut că în toate ocaziile reprezentanţii Uniunii Sovietice au fost de părere să se înceteze de îndată experienţele termo-nucleare şi să se încheie un acord pentru interzicerea totală a fabricării şi folosirii armelor atomice. Pe aceeaşi linie consecventă a apărării păcii şi securităţii popoarelor se situează şi noua propunere sovietică făcută de curînd la Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. In convorbirea avută cu reprezentanţii societăţii americane de radioteleviziune „Columbia Broadcasting System", referindu-se la această problemă N. S. Hruşciov spunea: „Să punem capăt exploziilor, să încetăm experienţele, să interzicem arma cu hidrogen şi arma atomică, să reducem forţele armate, iar apoi să ajungem la dezarmare totală".

Este clar pentru toată lumea că Uniunea Sovietică este gata oricînd să încheie un acord cu puterile occidentale atît pentru rezolvarea încetării experienţelor termo-nucleare, cît şi pentru interzicerea totală a fabricării şi folosirii armei atomice. Aceeaşi dovadă de bunăvoinţă pentru soluţionarea acestei probleme o aşteaptă popoarele şi din partea puterilor occidentale, pentru că numai astfel îşi pot aduce şi ele contribuţia la stabilirea unei păci durabile în întreaga lume.

Politica americană în impas

In ultima vreme, politica americană „de pe poziţii de forţă" a suferit noi înfrîngeri. Sînt proaspete încă în amintirea opiniei publice mondiale violentele demonstraţii antiamericane din Taivan, puternicele manifestaţii împotriva „doctrinei Eisenhower" din Liban şi neplăcerile provocate Statelor Unite ale Americii de situaţia tulbure din America Latină. Mai semnificativ este însă faptul că nici în Europa Occidentală treburile politicii americane nu merg prea bine. Piaţa comună şi „Euratomul", refacerea Wehrmachtului în Germania Occidentală şi aşezarea în posturi de conducere a generalilor hitlerişti întîmpină o rezistenţă din ce în ce mai mare din partea popoarelor care fac parte din zona „atlantică". Dar cea mai mare înfrîngere diplomatică a Washingtonului, aşa după cum afirmă agenţia „Associated Press", a fost hotărîrea Angliei de a reduce restricţiile în comerţul cu China.

Impotriva politicii americane este îndreptată şi uriaşa mişcare antiatomică a milioanelor de oameni care luptă pentru încetarea experienţelor termo-nucleare, pentru pace şi coexistenţă paşnică între toate popoarele lumii.

Situaţia precară în care se găseşte în prezent diplomaţia americană cere cercurilor conducătoare din S.U.A. să reflecteze serios şi să tragă învăţămintele necesare.

REALITĂŢI din AFRICA NEAGRĂ

Colonialiştii discută cu înflerbîntare în cluburile din Abidjan, Dakar, Conakrg şi din alte oraşe din Africa Neagră:

— De ce s-au revoltat negrii, domnilor? Doar nu-i mai vînăm ca să ne dea dinţi de elefant (fildeş).

— Nici nu-i mai prindem ca să-i vindem ca sclavi pe pieţele din Londra ori San Francisco, în America.

— Mai mult. De zece ani este oficial interzis să mai încercuim cu soldaţi vreun sat de negri, pentru a-i trimite sub paza baionetelor să muncească „voluntar" în plantaţiile noastre sau să ne taie şosele prin păduri.

— Le-am dat şcoli, îi primim în slujbe, le permitem să se creştineze. Intr-un cuvînt... îi civilizăm.

— Atunci de ce se revoltă?

★

Dakar. Africa orientală franceză. Institutul de înalte studii.

Sînt primiţi aici studenţi negri... care au reuşit cu mari greutăţi şi sacrificii să ajungă pînă la porţile acestei şcoli superioare. Fiii colonilor, ai colonilor care posedă plantaţii uriaşe ce se-ntind pe zeci de mii de hectare, studiază în Franţa.

Intreg teritoriul nu posedă decît CINCI ŞCOLI... deşi este numai cu puţin mai mic în suprafaţă ca ţara noastră. Cinci şcoli pentru o populaţie cu 95 la sută analfabeţi. Studenţii negri nu sînt mulţumiţi. Şi e firesc, deoarece trebuie să parcurgă de la şcoală, în fiecare zi, cîţiva kilometri pînă în cartierul de barăci acoperite cu tinichele ruginite unde locuiesc. Cît despre pregătirea lor universitară, ea este într-adevăr „specială".

La cursurile de medicină îi s-au trimis plutonieri majori sanitari, pensionaţi, în loc de profesori universitari. Şi cîte un desenator-tehnician, care să înlocuiască inginerii.

Institutul este doar un mijloc de propagandă ieftină a colonialiştilor ca să „justifice" exploatarea Africii, înrobirea popoarelor acestui continent.

★

Un sat în nordul coloniei franceze Togo. Bărbaţii sînt plecaţi la vînătoare de şoareci, ca să apere recoltele de pe moşiile colonilor (mari proprietari francezi).

Femeile, cu copii în spinare, cară apă în ulcioare de la zece kilometri. Femeii i-a adormit copilul în spinare, toropit de soarele năpraznic. Obosită, ea învîrteşte un lemn într-o scobitură făcută în trunchiul unui copac doborît.

Zvîrle acolo cîţiva pumni de boabe pe care le pisează şi după ce s-au transformat în făină grasă, o amestecă cu apă: mîncarea ei, a copilului şi a bărbatului.

— Sîntem foarte nenorociţi — spune un bătrîn ţăran african. Trebuie să muncim greu pe moşiile colonilor ca să putem mînca o dată pe zi.

Venitul anual al unui ţăran negru din preajma marilor plantaţii, unde munceşte, este de cel mult 10.000 franci. Cam 500 de lei de-ai noştri.

Cinci sute de lei pe an pentru o familie de şase pînă la opt persoane!

ANTON ALEXE

Pentru o recoltă bogată de porumb

Institutul de Cercetări Agronomice, prin Secţiunea de amelioraţii agricole a întreprins, începînd din anul 1953, o serie de experienţe privind porumbul irigat. Experienţele au fost executate pe diferite tipuri de sol, şi anume la staţiunea experimentală Mărculeşti-Constanţa, pe sol cernoziom castaniu — lutos, spre luto-nisipos în adîncime; la Studina-Craiova, pe cernoziom de terasă luto-argilos, şi la Moara Domnească-Bucureşti, pe sol brun roşcat de pădure.

In urma acestor experienţe, la cultura porumbului irigat s-au obţinut sporuri însemnate de producţie. Astfel, la ICAR Mărculeşti, sporurile dobîndite au fost cuprinse între 1.563 şi 3.055 kg boabe la hectar, iar la Moara Domnească, în zona mai umedă de lîngă Bucu-

Din experienţa staţiunilor experimentale I.C.A.R. Moara Domnească-Bucureşti, Mărculeşti-Constanţa şi Studina-Craiova la irigarea porumbului

reşti, între 1.383 şi 4.240 kg boabe la hectar. Este interesant de arătat că şi într-un an deosebit de ploios (cum a fost, de pildă, anul 1955) s-au realizat sporuri însemnate de producţie prin irigarea culturii de porumb: 1.563 kg boabe la ha la Mărculeşti, şi 3.855 kg boabe la hectar la Moara Domnească.

In tabelul de mai jos redăm producţiile obţinute la cele trei staţiuni între anii 1954 şi 1956 în experienţele cu porumb irigat, norma de irigaţie folosită, precum şi numărul de udări aplicate (V_0 — martorul neirigat, V_1 — varianta irigată).

STAŢIUNEA	ANUL	Norma de irigaţie în m.c. la ha	Nr. de udări	Producţia în kg. boabe la ha.	
				V_0	V_1
Mărculeşti	1954	2.600	3	4.512	7.167
Mărculeşti	1955	1.400	2	6.155	7.718
Mărculeşti	1956	3.200	4	3.786	6.841
Studina	1954	1.950	3	2.205	4.868
Studina	1955	2.000	3	2.850	5.777
Studina	1956	3.200	6	1.569	3.473
Moara Domnească	1954	1.200	2	6.772	8.562
Moara Domnească	1955	1.200	2	4.230	8.085
Moara Domnească	1956	2.000	3	4.618	8.858

Din aceste experienţe a rezultat că porumbul are cea mai mare nevoie de apă în următoarele faze de vegetaţie:

Cînd plantele au 6—8 frunze, pentru dezvoltarea viguroasă a rădăcinilor, a tulpinii şi a frunzelor; în faza de înspicat şi legat, pentru formarea unor organe de înmulţire viguroase (polen, stiuleţi) şi asigurarea unui legat cît mai complet, şi de la începutul formării boabelor pînă la coacerea galbenă.

Este necesar deci ca porumbul să fie irigat în aceste faze, bineînţeles dacă în sol nu va fi umiditate suficientă. In cazul cînd este secetă şi umiditatea în sol a scăzut sub minimul necesar, se va iriga cultura şi în afara acestor faze. Prin urmare alegerea momentului pentru începerea udărilor se va stabili îndeosebi în aceste perioade critice, de cerinţă maximă pentru apă a porumbului.

Numărul de udări şi norma de irigaţie (suma normelor de udare) depind de condiţiile climatice ale anului respectiv. Experimental s-a constatat că în anii medii, nici prea ploioşi dar nici prea secetoşi, porumbul are nevoie:

— In Bărăganul de mijloc, de o normă de irigaţie de 2.500—3.000 de m^3 la hectar, aplicată în 3—4 udări.

— Pe terasa Oltului inferior, de 2.000—2.500 m^3 la ha, aplicată în 2—3 udări.

— In bazinul mijlociu al Argeşului, de 1.000—1.500 m^3 la ha, dată în 1—2 udări.

Udările se vor aplica de la începutul înspicatului şi pînă la sfîrşitul coacerii în lapte, inclusiv. In Bărăganul de mijloc, îndeosebi în anii în care solul are o rezervă redusă de apă irigatul poate fi început încă atunci cînd plantele au 6—8 frunze. In anii ploioşi udările se pot reduce la 1—2 (în funcţie de zonă), irigarea dînd rezultate bune şi în aceste condiţii.

Aceste trei staţiuni au folosit în 1953 la experienţele privind irigarea porumbului soiul de porumb raionat, iar din anul 1954 hibridul raionat de provenienţă indigenă. La variantele irigate densitatea la hectar a fost mai mare, şi anume 40.800 de plante, iar cantitatea de îngrăşăminte administrată aproape de două ori mai mare decît la cele neirigate.

Din observaţiile făcute asupra culturii de porumb în timpul perioadei de vegetaţie s-a constatat că plantele irigate erau mai superficial înrădăcinate; în schimb înălţimea lor a fost mai mare (în medie 3 metri, faţă de aproximativ 2.65 m cît era înălţimea plantei martor). De asemenea producţia de coceni a sporit cu aproximativ 60 la sută. Pe lîngă acestea, a scăzut şi procentul de sterilitate la porumbul irigat, asigurîndu-se totodată la un număr mai mare de plante formarea a doi ştiuleţi pe cocean. A crescut, de asemenea, şi greutatea absolută a boabelor.

Pentru a obţine o recoltă bogată de porumb, irigaţia nu trebuie înţeleasă însă ca o măsură independentă. Ea trebuie aplicată împreună cu celelalte reguli agrotehnice, prin a căror îmbinare se creează condiţii optime pentru creşterea şi dezvoltarea plantelor.

Ing. GH. SALAY
I.C.A.R. Bucureşti

Mai multă atenţie protecţiei plantelor în gospodăriile de stat

(Urmare din pag. 1)

Deşi gospodăriile de stat în general au fost dotate cu utilaje necesare executării tratamentelor, acestea nu sînt folosite. Alteori, chiar dacă sînt folosite, lucrările se fac cu totul necorespunzător. Aşa stau lucrurile, de pildă, cu motopompele „Fenomen" în unele unităţi. La gospodăria de stat Zăbrani, de exemplu, o motopompă „Autofenomen", repartizată la stropirea pomilor, este deplasată cu o căruţă, pe motiv că se răstoarnă. In cadrul trustului regional Constanţa, motopompele PSN-6, construite special pentru tracţiune animală, sînt acţionate de... tractoare. La gospodăria de stat Feteşti o motopompă „Autofenomen" a stat luni întregi nereparată deşi piesele de schimb necesare s-ar fi putut procura. Toate acestea dovedesc cu prisosinţă slaba atenţie acordată acestor probleme, ca urmare a delăsării de care dau dovadă unii tehnicieni care răspund în cadrul trusturilor de problema combaterii bolilor şi dăunătorilor.

★

Trebuie totuşi subliniat că în cadrul altor trusturi nu numai că nu se întîlnesc cazuri asemănătoare cu cele arătate mai sus, dar se obţin rezultate cît se poate de frumoase. Ce dovedeşte aceasta? Că există posibilităţi ca protecţia plantelor să se desfăşoare în bune condiţii în cadrul tuturor gospodăriilor agricole de stat.

Pentru aceasta însă, conducerile trusturilor Gostat trebuie să acorde acestei probleme importanţa cuvenită şi să ia măsuri care să asigure o îndrumare efectivă şi permanentă unităţilor subordonate.

Buletin Meteorologic pentru zilele de 12, 13 şi 14 iunie

In ţară: Vremea va fi caldă la început, dar nestabilă cu cer schimbător, mai mult noros în jumătatea de nord-vest a ţării. Ploi sub formă de averse însoţite de furtuni şi descărcări electrice vor cădea treptat în toate regiunile ţării, fiind mai abundentă în Ardeal. Vîntul va sufla moderat mai întîi din sectorul sudic, apoi din nord-vest. Temperatura aerului va fi la început staţionară, apoi în scădere. Noaptea va coborî între 10 la 20 grade, iar ziua va urca între 23 la 31 grade.

Umezeala solului va fi în scădere uşoară în stratul de la suprafaţă şi mai ales în Moldova şi sudul ţării. Temperatura solului va continua să crească în regiunile de deal şi cîmpie şi va fi cuprinsă între 18 la 24 grade în stratul de la 5 la 20 cm.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"